

Bộ Tứ Siêu Sao, Anh Dám Thách Thức Chúng Tôi Sao

Contents

Bộ Tứ Siêu Sao, Anh Dám Thách Thức Chúng Tôi Sao	1
1. Chương 1 : Chuyển Đi Chơi Cửa Bộ Tứ Băng Giá	2
2. Chương 2: Bộ Tứ Siêu Sao Trở Về Việt Nam	3
3. Chương 3 : Đúng Là ” Oan Gia Ngõ Hẹp”	4
4. Chương 4 : Sao Chúng Tôi Phải Đi Nhờ Xe Các Anh ?	6
5. Chương 5 : Trường Ice Star	7
6. Chương 6 : Thông Báo Bất Ngờ	8
7. Chương 7 : Hotgirl Vào Lớp	9
8. Chương 8 : Quà Khứ Của Lệ Băng	10
9. Chương 9 : Tại Sao Cô Ấy Lại Ngắt Xiu ?	12
10. Chương 10 : Các Con Quay Về Pháp Giúp Mẹ Vs	13
11. Chương 11: Ông Đến Đây Làm Gì ?	14
12. Chương 12: Quốc Thiên, Con Nhất Định Là Người Thừa Kế Tập Đoàn Ss	16
13. Chương 13 : Chúng Ta Làm Lành Nhé ! Lệ Băng	17
14. Chương 14: Ngủ Ngon Anh Nhé !!!	18
15. Chương 15 : Đánh Nhau	19
16. Chương 16: Cái Bớt Hình Mạng * Búp Bê Gỗ	20
17. Chương 17 : Bắt Cóc	21
18. Chương 18 : Cãi Nhau	23
19. Chương 19 : Hãy Tin Tưởng Vào Anh.	24
20. Chương 20 : Nhóm Nữ Sát Thủ ” Killer Blue Rose”	26
21. Chương 21 : Vĩnh Phu Nhân , Thật Nực Cười !!!	28
22. Chương 22 : Đe Dọa * Công Viên Giải Trí	30
23. Chương 23 : Em Không Thể Giấu Anh Được Đây !	31
24. Chương 24 : Trò đùa Giỡn Đã Đi Quá Xa	33
25. Chương 25 : Trái Tim Pha Lê Đã Vỡ	34
26. Chương 26 : ” Cứu Tôi Làm Gì ??”	36
27. Chương 27 : Lệ Băng Xuất Viện * Thử Thách	37
28. Chương 28 : Đi Chơi	39

Bộ Tứ Siêu Sao, Anh Dám Thách Thức Chúng Tôi Sao

Giới thiệu

@ Girl : Bộ tứ Băng giá * Vĩnh Lê Băng: 13 tuổi, là hotgirl của trường. Rất thích xõa tóc. Cha là ch

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/bo-tu-sieu-sao-anh-dam-thach-thuc-chung-toi-sao>

1. Chương 1 : Chuyến Đi Chơi Của Bộ Tứ Băng Giá

Ở Nam Cực

- Lê Băng àk , bí chọn địa điểm để đi quá ha? - Thiên Băng nói giọng nham hiểm.
- Đúng đó. Đã tên Băng rồi mk còn đi đến nơi này nữa. - 2 chị em Băng Băng và Trần Băng đồng thanh hùa theo Thiên Băng.
- Ko đi thì thôi . Đi theo tớ làm j. - Lê Băng lạnh lùng nói.
- Thôi ko thèm nói vs cậu nữa. Mk chúng ta có chỗ ở tối nay chưa. - Thiên Băng nói
- Đi thêm một chút nữa là tới biệt thự nhà tớ rồi. Ráng đi đi. - Lê Băng nguyên bản chất giọng thật.
- What???? Cậu có biệt thự ở đây hả. Thật ko??? Sao từ trước đến giờ cậu ko nói. - 2 chị em nhà Lý này nhieu chuyện quá.
- Đây 2 cậu có ngưng việc nói cùng một lúc đc ko. Ko nghe j hết. - Thiên Băng nhăn mặt.
- Đi một lúc cũng đến nơi. Biệt thự của nhà Lê Băng hiện ra trước mắt. Khi mở cửa ra , rất nhiều người hầu của nhà Lê Băng đều ở đây.
- Chào các tiểu thư, mừng mọi người đã đến. - Các người hầu cúi chào Bộ tứ.
- Đây quần gia, chuẩn bị phòng hết chưa. - Lê Băng dịu dàng trong giọng nói lạnh lùng.
- Đây Lê Băng, những người ở đây ko thấy lạnh sao mk ở đây . - Thiên Băng hỏi.
- Ko sao đâu. Bố tớ đã chọn những người hầu tốt nhất rồi. - Lê Băng trả lời câu hỏi của Thiên Băng.
- Mọi người đưa họ về phòng đi. - Lê Băng ra lệnh.
- Vâng!! Thưa tiểu thư. - Người hầu 1 trả lời.
- Các cậu sắp xếp đồ đạc xong rồi xuống đây tớ bảo. - Lê Băng nói
- Sau khi đồ đã đc sắp xếp thì 3 người còn lại xuống gặp Lê Băng.
- Các cậu muốn ăn gì thì vào nhà bếp nói vs quần gia , gọi cho tớ món mì ý. Gọi xong rồi mặc áo ấm vào đi trượt tuyết. - Lê Băng nói
- Các tiểu thư muốn ăn gì , cứ việc gọi. - Quần gia nói
- 2 chị em cháu ăn cơm hải sản. - Băng Băng gọi
- Cháu ăn cháo yến. còn Lê Băng ăn mì ý. - Thiên Băng lễ phép nói.

(Bộ tứ này ăn món độc đáo ghê. Ở nơi này cũng có những món đó nữa àk.

- Vâng!!! Chúng tôi sẽ làm liền. - Quản gia nói

- Đi chơi trượt tuyết thôi. Lệ Băng đang đợi kìa. - Cả bọn đồng thanh.

- Chúng ta sẽ chơi thoải mái cho đến khi chán rồi về. - Lệ Băng thông báo

- Việc đi học thì làm sao. - Cả bọn hoảng hốt.

- Ko quan tâm. Ko ns đến chuyện đó nữa, đi chơi thôi. - Lệ Băng lạnh lùng nói

Cứ như thế cả bọn đã đi chơi gần 1 tháng. Reng....Reng.... Reng....

- Alo. Lệ Băng nghe.- Lệ Băng nói chuyện điện thoại.

- Tất cả 4 đứa mau về nước cho bố. Chơi cũng gần 1 tháng rồi cũng phải quay về để bắt đầu năm học mới chứ. Về ngay cho bố. - Bố của Lệ Băng nói vs giọng giận dữ.

- Về thì về!!! Ko cần quát lên như vậy. Mai mốt tui về. Tạm biệt. - Lệ Băng ngắt máy khi ông bố định nói tiếp.

- Tất cả dọn hành lý đi . Mai về Việt Nam chuẩn bị đi học. Mai sẽ có máy bay nhà tớ đến đón. - Lệ Băng thông báo

- Yeah!! Hình như cũng chuẩn bị đến lúc đi học rồi. - Cả bọn đồng thanh vui mừng (mấy hôm nay 3 người này nói đồng thanh hoài luôn.)

- Chúng ta sẽ chia thành 3 chiếc máy bay. Một của bọn mình. Chiếc thứ hai và ba của người làm nhà tớ.- Lệ Băng phân công .

Và sau tháng ngày ở Nam Cực lạnh giá thì trái tim của Bộ tứ dường như có một chút lạnh thêm. Sân bay Thống Nhất

- Mừng các tiểu thư đã về. - Các tài xế của mỗi thành viên đã đến.

- Các người về đi. Tôi về ở chung vs Lệ Băng. - Thiên Băng ra lệnh.

- Vâng!!- Các vệ sĩ cúi đầu

- Mai 2 cậu nhà kia nhớ tập trung ở nhà tớ để đi mua sắm.- Lệ Băng nói vẻ như ra lệnh và chỉ tay về phía Băng Băng và Trần Băng.

HẾT

2. Chương 2: Bộ Tứ Siêu Sao Trở Về Việt Nam

Ở Seoul, Hàn Quốc. Tại nhà của Min Yeon

- Giờ các cậu có đi bar vs mình ko. Mình biết một quán bar nổi tiếng ở đây lắm. Đi ko. - Min Yeon hỏi

- Đi thì đi. Nam nhi ko sợ đi đến những chỗ đó. Đi thôi. Còn 2 người đi ko. - Tuấn Khang nói

- Đi. - Thiên Kỳ và Gia Minh đồng thanh nói.

Ở quán bar MinZy

- Ah!!! Min Yeon, lâu rồi ko gặp khỏe ko? - Một người quen vs Min Yeon chào hỏi.

- Khỏe, cảm ơn . Đây là bạn tôi: Tuấn Khang, Thiên Kỳ, Gia Minh . Đặt phòng VIP cho tôi đi. - Min Yeon nói bằng tiếng Hàn nên 3 người kia ko hề hiểu gì hết.

- Có cần tôi gọi thêm mấy em tiếp viên ko. - Người đó nói

- Gọi đi. - Min Yeon nói làm cả đám hết hồn

Phòng VIP

- Này Yeon, sao ở đây ai cũng biết mày zậy. - Thiên Kỳ hỏi
 - Nổi tiếng , quyền lực, nói đến đây chắc cậu hiểu và cậu cũng nên thay đổi cách nói chuyện đi kẻo ko có bạn gái bây giờ. - Min Yeon nói
 - Thân mày lo chưa xong nói tao chi??? Gọi đồ uống đi. - Thiên Kỳ nói lại.
 - Chào các anh, hôm nay quán bar của chúng ta trúng số hay sao mk bốn anh này đều đẹp trai hết zậy. - Girl 1 nói
 - Chào các em, có 4 cô dzậy mỗi cô ngồi kế một người. - Gia Minh phân công.
- Sau bốn tiếng ăn chơi ở quán bar , có tiếng điện thoại reo lên từ túi quần của Min Yeon. Bài ” Come back home. 2NE1”
- Yeon, bố đây. Bố có thông báo rồi đây. Các con mau trở về Việt Nam để chuẩn bị đi học đi. cả 4 đứa bố lo hết rồi. - Cha của Yeon nói nhẹ nhàng qua điện thoại.
 - Đang chơi vui bên này thì phải về Việt Nam đi học. Chán quá. Thôi ngày mốt con đắp máy bay xuống sân bay . Cha cho người cho đón con đó. - Min Yeon nói (>>-< trẻ=“” con=“”>
 - Ê các cậu về nhà tở dọn đồ về nước đi học kìa. - Yeon báo
 - Đi học. Ko . Đi học sẽ phải gặp Bộ tứ Băng giá đó. Đấu vs tụi nó một năm trời mới đc nghỉ giờ phải gặp bản mặt của tụi nó. - Thiên Kỳ nói
 - Ko muốn cũng phải về. Alo, chú đặt 4 vé máy bay về Việt Nam cho cháu. Chau1 và các bạn sẽ ra sân bay ngay. - Min Yeon chuyển từ giọng giết người sang giọng lễ phép.
 - Vâng thưa cậu chủ.- Người bên kia nói như dzậy.
- Vừa xuống sân bay Thống Nhất thì 4 chiếc xe hơi đã dàn sẵn sàng đón 4 thiếu gia.
- Nghe đây!!! Còn 1 tuần nữa mới học. Đi chơi nữa ko nhưng lần này ko ra nước ngoài mk ở đây. - Min Yeon nói giọng nguy hiểm khiến cả đám giật mình
 - Biết rồi. - Cả 3 đồng thanh đáp rồi kéo nhau xe ai về xe nấy.

HẾT

3. Chương 3 : Đúng Là ” Oan Gia Ngõ Hẹp”

Tại Việt Nam, nhà Lê Băng. Có tiếng chuông điện thoại reo ở trong phòng. Bắt máy

- Này , bık mấy giờ rồi ko. Đã nói là qua nhà tở đi mua sắm mk. Tở cho các cậu 15 phút qua nhà tở ko thì các cậu chết chắc. - Lê Băng gọi cho Băng Băng và Trần Băng vs giọng hù dọa.
 - Được rồi. Dọa hoài. Qua liền. - Băng Băng bắt máy giọng còn ngáp ngủ.
- Nhà Băng Băng và Trần Băng
- Trần Băng, dậy đi. Lê Băng gọi qua nhà nó đi mua sắm cho năm học mới kìa. - Băng Băng lay lay Trần Băng.
 - Chết!! Quên. Nó có dọa ko zậy. Vs tính khí của nó ko qua là nó hù giết đấy. Đi thôi. - Trần Băng ngồi bật dậy nhanh chóng thay đồ.
 - Quần gia, lấy xe cho chúng tôi. - Băng Băng nói
 - 2 tiểu thư lấy xe được chưa. 2 người vẫn chưa có bằng lái mk. Phụ nhân mk bık tôi sẽ bị đuổi việc đó. - Quần gia lo lắng.
 - Ông ko cần lo. Chúng tôi sẽ chịu trách nhiệm. - Trần Băng lên tiếng.

Nói rồi xe của 2 tiểu thư họ Lý đã xuất phát đến nhà Lê Băng.

- Giờ mới tới. Đúng là 2 chị em ham ngủ. Tớ sẽ chở Thiên Băng. Băng Băng chở trần Băng ha. Đến khu mua sắm Lucky đi. - Lê Băng phân công rồi 2 chiếc bắt đầu xuất phát đến khu mua sắm.

Tại nhà Min Yeon. Nhà Min Yeon có một hồ bơi rất sang trọng.

- Khoảng 15 phút nữa chúng ta sẽ đi mua đồ cho việc học. Chuẩn bị đi. - Min Yeon nói.

- Mỗi đứa đi một chiếc xe àk. - Gia Minh hỏi

- Chứ sao!! Vs lại đi mua xong tao có hẹn rồi. - Thiên Kỳ nói

- Hẹn vs cô em nào vậy. Giới thiệu cho tao vs. - Tuấn Khang hỏi

- Never. Vs lại tao ko thích chuyện tình cảm và nếu có cũng ko nói ày nghe. - Thiên Kỳ trả lời lạnh lùng.

- Ko thì thôi. Giống mày thôi tao cũng có em để chơi rồi. - Tuấn Khang cười ranh mãnh.

- Nói đủ chưa. Đi thôi. Đích là khu mua sắm Lucky. (>>>- < cùng="” đến="” 1="” chỗ="”>

Khu mua sắm Lucky

- Nghe đây ở đây có 4 tầng dụng cụ học tập. 4 tầng quần áo, túi xách, giày, 4 tầng cuối là trang sức. Giờ Thiên Băng sẽ lo phần dụng cụ học tập cho cả đám. Tớ sẽ lo phần trang phục ,. túi xách, giày vì tớ hiểu các cậu thích gì. Còn 2 chị em nhà này có mẹ là chủ tịch tập đoàn trang sức, thời trang nên 2 cậu lo 4 tầng cuối nha. Bây giờ là 2h , 3h gặp lại tại đây và tính tiền. Có ai phản đối ko? Mua gì xong thì để vệ sĩ xách là được. Ok. - Lê Băng rất thích vs việc phân công công việc.

- Ok. Xíu gặp lại. - Cả 3 đồng thanh.

Và Bộ tứ Băng giá chia nhau ra làm nhiệm vụ. Về phía Bộ tứ Siêu Sao.

- Áaaaaaaa!!!! 4 anh ấy đẹp trai quá àk. Đẹp trai như thiên thần vậy đó. Anh ơi, chụp hình vs em được ko. - Girl 1 hỏi

- Nếu cô muốn. Rất sẵn lòng. - Gia Minh cười làm tắt cả cô gái xiu hàng loạt vì nụ cười đó.

- Giờ ai là người phụ trách phần dụng cụ đây. - Min Yeon hỏi.

- Tao. Mua hết cho 4 đứa luôn hả. - Tuấn Khang nói.

- Tớ sẽ đi mua trang phục đây. - Min Yeon nói

- Tớ và Thiên Kỳ sẽ đi mua đồ xiu gặp lại.- 2 tên ấy đã nhanh chóng lên 4 tầng cuối.

Đang mua đồ thì vô tình tay của 4 chàng trai đều chạm vào tay của 4 cô gái. Khi nhìn lại mới đồng thanh nói một câu ” Đúng là Oan gia ngõ hẹp mk” (Trời cách nhau tới 4 tầng mk vẫn hiểu được ý nhau ghê. >>-<>

Lúc 3h

- Nè mấy cậu có thấy Min Yeon, Phó chủ tịch hội học sinh đó. Tớ vừa gặp thằng đó . - Lê Băng nói có vẻ tức giận

- Tớ thì gặp Tuấn Khang. Còn 2 chúng tớ gặp 2 tên Thiên Kỳ và Gia Minh. - Thiên Băng nói xong đến Trần Băng nói.

- Chúng ta phải gặp chúng nó vào năm học sắp tới, giờ thì về thôi.

Còn về phần Bộ tứ Siêu Sao thì họ cũng có suy nghĩ như 4 cô nàng lạnh giá này.

HẾT

4. Chương 4 : Sao Chúng Tôi Phải Đi Nhờ Xe Các Anh ?

Đã 1 tuần trôi qua kể từ ngày về nước đến ngày gặp Bộ tứ Siêu Sao. Nhà Lê Băng

- Này , dậy đi. Tới giờ rồi. Dậy. - Lê Băng lay lay Thiên Băng

- Ngày gì mk phải dậy sớm thế??? - Thiên Băng còn ngái ngủ quên mất hôm nay là ngày đầu tiên bước vào năm học mới.

- Trời ơi!! Con này!! Hôm nay là ngày đi học. Dậy. Dì mang cho tôi thao nước lạnh vào đây. - Lê Băng nổi giận và nói vs chị giúp việc.

- Vâng thưa tiểu thư. - Chị giúp việc đó nói.

Thế là Lê Băng đã tạt thao nước lạnh vào mặt Thiên Băng làm Thiên Băng giật mình.

- Con này!!! Từ từ dậy. Cậu muốn tạt nước thì tạt nước ấm ko được àk sao phải là nước lạnh. Cậu và tớ và cả 2 đứa kia cùng lạnh rồi mk còn tạt nước lạnh nữa. - Thiên Băng bực mình.

- Nhanh đi. Để tớ gọi cho 2 chị em nhà kia đã. - Lê Băng hỏi Thiên Băng rồi bắt máy gọi cho B. Băng và T.Băng.

- Alo, ai zậy. Có bí lịch sự là sao ko dzậy. Mới sáng sớm đã gọi điện thoại rồi. - Băng Băng vẫn như Thiên Băng lúc ngủ.

- Thì ra 2 chị em nhà này vẫn chưa dzậy àk. Bí hôm nay là ngày đi học ko mk còn ngủ. Hay muốn mình qua tát nước lạnh vào mặt rồi mới dzậy. - Lê Băng hù dọa.

- Lại nữa. Qua nhà cậu nha. Tớ sẽ mang đồ trang sức qua vs lại cậu phụ trách phần trang phục đi học mk. - Băng Băng nói.

- Ok!!! Qua nhanh đi.- Lê Băng hỏi.

Tại nhà Min Yeon (>>-< mấy=“” người=“” thík=“” tụ=“” họp=“” rồi=“” đi=“” chung=“” quá=“”>

- Xong hết chưa. Tai nghe sẵn sàng đi để ko bị tra tấn lỗ tai. - Min Yeon nói.

- Nói chung là đầy đủ rồi xuất phát thôi. - Gia Minh bảo.

Các cô nàng cũng xuất phát đến trường nhưng giữa đường thì xe của Lê Băng và Băng Băng bị hư và đứng lúc đó Bộ tứ Siêu Sao đi cùng đường thấy zậy liền chạy gần đến xem.

- Chào các nàng công chúa Băng giá. Xe bị sao zậy. Lên xe tụi anh chở cho. - Tuấn Khang nói ngọt ngào.

- Ko cần đâu. Sao chúng tôi lại phải đi nhờ xe các anh? - Thiên Băng nói.

- Này các cậu có đồng ý cho hotgirl đi cùng chúng ta chứ. - Gia Minh lên tiếng.

- Sao cũng được. - Min Yeon lạnh lùng nói.

- Ko cần. Chúng tôi ko muốn ko muốn đi. - Băng Băng nói.

- Zậy chúng tôi đi trước. Bye. - Thiên Kỳ nói.

- Lê Băng tớ ko muốn đi bộ đến trường đâu. Cậu nói các anh ấy chở tụi mình đi. - Trần Băng năn nỉ.

- Này các anh. Cho chúng tôi đi nhờ xe. - Lê Băng phải nói vì chính cô cũng chẳng muốn đi bộ.

Bộ tứ Siêu Sao nghe thấy liền bước xuống xe mở cửa cho 4 nàng công chúa. Lê Băng đi vs Min Yeon ; Thiên Băng đi cùng Tuấn Khang. Băng Băng đi chung vs Thiên Kỳ và cuối cùng là Băng Băng đi chung vs Gia Minh. Cả 4 chiếc xe phóng nhanh đến trường.

HẾT

5. Chương 5 : Trường Ice Star

Trên đường đến trường

- Em có cần anh ượn tai phone ko. - Min Yeon mới này nói giọng lạnh lùng giữ lại nhẹ nhàng vs Lệ Băng.
- Để làm gì ??? - Lệ Băng lạnh lùng hỏi

- Anh chỉ lo khi em đến trường thì đám con trai ở trường sẽ làm nổ tung lỗ tai của em . Em học ở trường cũng 2 năm rồi nên em bí danh tiếng nhóm em rồi chứ. - Min Yeon lo lắng cho Lệ Băng.

- Nghe đây , anh ko phải là bạn gái tôi nên anh ko cần lo lắng đâu ha. Tôi tự có cách giải quyết , Anh lo cho nhóm anh trước đi. - Lệ Băng ko thích tính lo lắng thái quá của Min Yeon (= - =)

Đến trường, 4 chiếc xe cùng đến 1 lúc , 8 người vừa mới vừa bước xuống xe đã nghe thấy tiếng la hét của fan nữ và fan nam đang đứng dàn 4 hàng .

- Aaaaaaaaaaaaaa.... Sao hotboy / hotgirl của chúng ta lại đi cùng vs nhau chứ. - Boy 1 và Girl 1 la lên

TẤT CẢ ĐÃ XUỐNG THÀNH ĐỘI HÌNH CHÀO ĐÓN SAU ÍT GIÂY GIẢI QUYẾT TIẾNG ÒN. Lệ Băng và Thiên Băng rồi nói vs Băng Băng và Trần Băng.

- 2 người ở đây nhận quà rồi đem vào phòng hội học sinh rồi tập trung trước cửa phòng thầy hiệu trưởng.
- Sao lại là 2 tụi tớ. Năm nào cũng vậy. Sao 2 cậu ko làm. - Băng Băng bực mình
- Giờ có làm ko. - Lệ Băng đưa ánh mắt sắc bén nhìn Băng Băng.
- Ồ..ơ.. Làm làm , làm gì dữ vậy. - Trần Băng nói thay cho chị song sinh của mình.
- Băng Băng , Trần Băng, hôm nay các em thật đẹp như những bó hoa trên tay anh vậy. Xin hãy nhận quà của anh . - Boy 1 nói.

2 người chỉ cười và nhận quà nhưng nụ cười của họ đã đón ngã bao nhiêu con tim của nhiều chàng trai.

Chỉ trong giây lát tất cả đã tập trung đầy đủ trước phòng thầy hiệu trưởng. Cốc cốc.

- Chào mừng các tiểu thư trở lại . Mong năm nay các tiểu thư lại mang thành tích của chúng ta lên đỉnh vinh quang như 2 năm về trước. - Thầy hiệu trưởng cúi chào.
- Thầy ko cần lo. Đó là trách nhiệm của chúng tôi. - Bộ tứ đồng thanh nói =.=.

Về phía Bộ tứ Siêu Sao

- Min Yeon àk, năm nay anh đẹp trai quá àk. Nhận quà của em nha. - Girl 1 cười ngượng nói
- Cảm ơn. - Min Yeon chỉ nói ngắn gọn đã làm cô ấy xao xuyến.
- Tụi bây tập trung tại phòng hiệu trưởng ” báii kiến” ổng kia. - Thiên Kỳ nói. (>-< thiên=“” kỳ=“” hỗn=“”>

Bộ tứ Băng giá vừa rời đi là Siêu Sao đã tới.

- Chào các thiếu gia. Mong được các cậu giúp đỡ vào năm nay. - Thầy hiệu trưởng làm hành động như lúc nói vs Bộ tứ Băng giá.

Tại phòng hội học sinh

- Hôm nay các em định cho tụi anh ăn gì vậy. - Gia Minh lên tiếng
- Chúng tôi ko phải là người hầu phải phục vụ cho anh nghe ko. - Trần Băng giận dữ.
- Thôi nào Trần Băng , hôm nay có trà lài từ Pháp và bánh pudding do tôi tự làm. - Thiên Băng nói.
- Em làm á. Ngon quá đi. Em cũng có khiếu quá ha . - Tuấn Khang khen làm Thiên Băng ngại (Trời ơi!! Chưa ai ăn mk Tuấn Khang đã ăn hết khi nghe tự Thiên Băng làm ,>>>-< ghê=“”>

- Cảm ơn. Lệ Băng àk, nghỉ tay ăn bánh đi, cậu làm việc này giờ rồi từ khi mới bước vào cửa phòng đó. - Thiên Băng bí nói từ "Cảm ơn" nhưng trong bộ não của Lệ Băng ko hề tồn tại.
 - Để đó đi. Làm xong tớ sẽ ăn. - Lệ Băng vẫn chú tâm đến công việc.
 - Để anh giúp em dù gì anh cũng là Phó chủ tịch đâu có để chủ tịch làm hết được. - Min Yeon nhiệt tình.
- HẾT

6. Chương 6 : Thông Báo Bất Ngờ

Tại phòng Hội học sinh, Lệ Băng thì vẫn chăm chú vào đồng tài liệu cần phê duyệt. Thiên Băng dọn bữa sáng tráng miệng và nói:

- Hôm nay có trà thảo dược và bánh Mochi (Đây là một loại bánh ngọt ở Nhật) . Mời dùng.

Thiên Băng đem một phần đến cho Lệ Băng còn một phần đưa cho Min Yeon .

Có tiếng loa phát lên:

- Xin mời toàn thể học sinh ra sảnh trường học để thầy hiệu trưởng thông báo một việc rất quan trọng. Mời cả thành viên Hội học sinh.

Tại một số lớp học.

- Áaaaaaaaaaaaaa... có hội học sinh tất là có Bộ tứ Siêu Sao. - Mấy girl nôn nóng để gặp thần tượng.

Tất cả mọi người tập trung tại sảnh của trường. Bộ tứ Băng giá và Bộ tứ Siêu Sao cũng đã đến.

- Không bík thầy định thông báo gì. Chỉ mới bắt đầu vào năm học mới thôi mk. - Trần Băng băng khuâng nghĩ.

- Tất cả các em thầy hiệu trưởng đã đến . Đề nghị các em trật tự. - Giám thị nhắc (giám thị gì mk hiền quá zậy. >-<>)

- Chúng em xin chào thầy hiệu trưởng. - Toàn thể học sinh đều nói ngoại trừ Thiên Kỳ (bík tính Thiên Kỳ rồi đó.)

- Chào các em .- Thầy hiệu trưởng đáp lại.

- Lý do thầy gọi các em đến đây vì.....

- Vào vấn đề chính chúng tôi ko có thời gian đâu. - Thầy hiệu chưa kịp nói thì Thiên Kỳ nhảy vào hòng thầy rồi.

- Vâng !!!! Vấn đề chính ở đây là nội dung thi sẽ có thay đổi. - Thầy hiệu trưởng nói

- Cái gì??? Tại sao phải thay đổi thưa thầy. Là sao thưa thầy. - Học sinh 1 hỏi.

- Nghĩa là bài thi vẫn 400 câu vs số điểm tuyệt đối là 400 điểm. Phần mới là một bài kiểm tra năng lực và trí nhớ để vận dụng làm bài. Sau khi làm bài thi 400 câu xong thì sẽ làm một bài gồm 100 câu về vấn đề xã hội, lịch sử , địa lý , sinh học, thiên văn học. mỗi môn sẽ là 20 câu. Và điểm số tuyệt đối là 500 điểm. - Thầy hiệu trưởng thông báo hình thức thi.

- Thưa thầy còn phần xếp hạng vẫn giống năm ngoái phải ko thầy . (là xếp hạng theo con gái và con trai.)

- Học sinh 2 hỏi.

- Ta đang định nói đây. Xếp hạng sẽ thay đổi. Năm nay xếp hạng tất cả, nghĩa là xếp hạng ko phân biệt giới tính. Được chứ.

- Ê !! Zậy là sắp có thi đấu giữa Bộ tứ Siêu Sao và Bộ tứ Băng giá đó. Vì họ luôn đứng top đầu khi thi. Cuộc chiến giữa Lệ Băng và Min Yeon là ghê nhất vì họ luôn luôn đứng đầu về phía con gái và con trai. - Các học sinh đều bàn tán vs nhau về vấn đề này.

- Nhân cơ hội này mình phải vượt mặt Min Yeon . Ko thể thua hần được. - Lệ Băng tự nhủ vs lòng mình như vậy.
 - Các em có thể trở về lớp của mình rồi. - Thầy hiệu trưởng nói.
 - Tất cả đều trở về phòng họp . Mới về đến phòng học , cả 4 người: Lệ Băng, Thiên Băng, Băng Băng, Trần Băng đã sắp xếp sách vở đi đến lớp.
 - Các anh làm thay em nhé !!! Chúng em đi đây. - Thiên Băng. nói
 - Tôi đi đây. Nhất định tôi sẽ thắng anh. Và anh là thay công việc cho tôi luôn nhé !!! - Lệ Băng nói lời ngọt ngào xen lạnh lùng.
 - Các em đi học vui vẻ. - Tuấn Khang cười ko chớp vì nhìn Thiên Băng (có tình cảm mk).
- HẾT

7. Chương 7 : Hotgirl Vào Lớp

Trên đường đến lớp

- Ấy, chết. Quên , đợi ở đây một chút nhé. Tớ để 4 cái MP3 player ở phòng họp rồi. Đợi tớ về lấy nhé !!! - Trần Băng sực nhớ và chạy nhanh về phòng họp.
- Để làm gì ??? Em định gây chuyện gì nữa đây. - Băng Băng đã quên mất một chuyện rất quan trọng khi đến lớp học.
- Cậu ko cần la hét làm chi. Đừng nói là mới đi Nam Cực về cậu bị đóng băng não rồi hả ? Chúng ta phải đem MP3 để nghe nhạc vào những lúc chúng ta phải xem lại kiến thức cứ lập đi lập lại. Giờ cậu đã hiểu chưa. - Thiên Băng nói
- Mới quên có 1 lần mk chứ thậm tệ rồi. - Băng Băng nhăn mặt.
- Phòng họp, Min Yeon thì đang hoàn thành núi công việc. Trần Băng chạy vào
- Mấy người kia đều đi học , em ở đây. Ko lẽ em bùng học. - Gia Minh trêu ghẹo.
- Tôi chỉ về đây lấy đồ thôi. - Trần Băng nói rồi lấy trong cặp 4 cái máy nghe nhạc cầm theo.
- Mấy con bé đi học làm như đi chơi mk đem theo cái này. - Gia Minh nói

Tại chỗ đợi

- Xong chưa. - Lệ Băng hỏi
- Xong rồi. - Trần Băng trả lời.
- Đến lớp học 8A, vừa mới cửa lớp ra đã có bạo động trong lớp.
- Thừa cô cho chúng em vào lớp. - 4 người đều đồng thanh.
- Áaaaaaaaaaaaa..... qua đây ngồi vs mình nè. - Mấy thằng con trai trong lớp náo động
- Tất cả trật tự. - Cô giáo nói
- Các em có bí ko được vào sau giáo viên ko. - Cô giáo quay qua hỏi Bộ tứ.
- Giờ cô có cho chúng tôi vào lớp ko. Ko thì chúng ta sẽ gặp nhau tại tòa hay nhẹ hơn là phòng thầy hiệu trưởng. - Lệ Băng có thời gian chơi vs Thiên Kỳ đến khi Thiên Kỳ đi nước ngoài nên cách nói chuyện là học từ Thiên Kỳ (có cần phải đưa nhau ra tòa đâu, Lệ Băng nghĩ Thiên Kỳ - bạn thanh mai trúc mã của cô còn bên nước ngoài chứ ko nghĩ anh ấy đang ở đây >>-<>
- Ko...ko..mời các tiểu thư vào lớp. - Cô giáo vừa nghe đến chữ ” tòa” là thấy rùng mình rồi.

- Đây Lê Băng , cậu học cách ns vs giáo viên như vậy tựa bao giờ vậy. - Thiên Băng ngạc nhiên nói nhỏ vs Lê Băng
 - Đối vs tớ thầy cô trong trường ông bố nhà tớ thôi. Họ ko xứng đáng để tớ tôn trọng .- Lê Băng trả lời câu nói của Thiên Băng.
 - Hiếm khi mới thấy 4 con này đi học.- 1 girl trong lớp nói nhỏ nhưng bị Lê Băng phát hiện
 - Còn hơn một người học đi học rất chăm chỉ nhưng ko bao giờ đứng đầu trường. - Lê Băng nói làm con này đỏ mặt, xấu hổ.
- Trong tiết học, đến giờ ôn lại kiến thức nhằm chán là 100 câu lấy số đếm tuệt đối thì cả đám trừ Lê Băng quyết định xem lại phần thiên văn học (vì Lê Băng đã giỏi toàn diện)
- Mấy bạn trai àk, có ai có nước ko. Mình khát nước quá àk. - Băng Băng hỏi nhỏ nhẹ khiến cả đám con trai náo động tranh nhau đưa nước cho Băng Băng.
 - Đeo tai phone đi, đây là máy nghe nhạc đây. - Lê Băng nói.
- Quay sang bạn nam kế bên Lê Băng nói nhỏ ” Chừng nào hết tiết hãy gọi tôi. ”
- Umk. Tuân lệnh công chúa Lê Băng. - Boy kế bên nói.
- Sau một hồi giảng hết những phần kia 3 người trừ Lê Băng bỏ tai nghe để nghe giảng. 30 phút sau. Tùng...tùng...tùng. Đã hết tiết.
- Lê Băng, công chúa dzậy đi hết tiết rồi. - Boy kế bên gọi.
 - Umk. Đi đi. - Lê Băng ngủ dzậy.

HẾT

8. Chương 8 : Quá Khứ Của Lê Băng

Vào một buổi tối trăng tròn, tại nhà của Lê Băng có một cô gái hét lên và giật mình bật dzậy. Tiếng hét thất thanh của cô khiến Thiên Băng nằm ở phòng bên cạnh phải chạy sang xem có chuyện gì.

- Ko... tôi hận ông lắm. Mẹ ơi mẹ đừng bỏ con mk. Ko..... - Lê Băng bật dzậy mặt ướm dầm mồ hôi.
- Rằm... Lê Băng, sao dzậy lại gặp ác mộng nữa àk. Chúng ta là bạn thân của nhau đúng ko ? Nói cho tớ bí chuyện cậu luôn ám ảnh mỗi khi đến đêm trăng tròn. - Thiên Băng lo lắng.
- Chúng ta là bạn nhưng tớ thực sự ko muốn nhớ đến chuyện đó. - Lê Băng rùng mình sợ hãi.
- Lê Băng, nghe tớ nói đây tớ có thể an ủi, động viên và giúp cậu vượt qua nỗi ám ảnh này. Nào kể đi... - Thiên Băng tìm lý do để cho Lê Băng nói chuyện.
- Được thôi!!! Chuyện là như thế này!!! - Lê Băng bắt đầu kể chuyện

Quay về quá khứ khi mẹ của Lê Băng còn sống, tại phòng làm việc của ba Lê Băng.

- Papa, con đã tự tay làm chiếc bánh kem này cho papa, còn đây là nước ép dâu tây do chính Lê Băng làm cho papa luôn đó. - Lê Băng chạy vào phòng ba và khoe.
- Giỏi lắm !!!! Giờ hãy đi ra ngoài cho bố làm việc. - Papa của Lê Băng nói vs giọng nghiêm nghị.
- Nhưng muốn papa nước ép do Lê Băng làm .Đây là nước của papa. Áaaaaaaaaaaaa..... - Lê Băng mang nước ép đến ko ngờ do sàn trơn trượt Lê Băng đã lỡ làm ướt giấy tờ quan trọng của bố.
- Con ranh này. Tao nói mày ra khỏi phòng rồi mk. Thấy chưa đây là hậu quả mày gây ra đó. - Bố của Lê Băng mắng Lê Băng thậm tệ.
- Người đâu, mang cây roi ra cho tôi. - Ông ấy sai người làm.

Người làm vừa mang cây roi thì đúng lúc mẹ của Lê Băng mới chạy lại hỏi

- Này mang cây roi đi đâu dzậy.

- Thưa phu nhân, ông chủ nói mang roi vào cho ông chủ, hình như ông ấy định đánh tiểu thư Lệ Băng vì cô ấy làm đổ nước lên đồng tài liệu của ông chủ.

- Cái gì ??? - Mẹ của nó tức tốc chạy vào phòng của chồng.

- Này ông định làm gì dzậy. Định đánh con bé àk. - Mẹ của nó hỏi.

- Bà xem đi nó làm đổ nước lên đồng tài liệu rất quan trọng để tôi bàn giao cho khách hàng. Nó làm như dzậy công ty phá sản luôn còn gì ???

- Phá sản. Giờ tôi đã hiểu ông xem việc công ty sụp đổ còn hơn là đứa con gái bé bỏng của ông. Ông đừng quên đây là công ty của bố mẹ của tôi xây dựng nên. Chỉ là ông đã kết hôn vs tôi nên tôi đã cho ông lên làm Chủ tịch. - Mẹ của nó bước đến gần bàn làm việc của ba nó.

Xẹt... xẹt...xẹt.

Những tài liệu giờ chỉ còn đồng giấy vụn.

- Chát!!! Bà dám !! - Ba nó tát thẳng vào mặt mẹ nó.

- Papa !! Tại sao papa lại đánh mẹ. - Lệ Băng khóc nức nở khi chứng kiến cảnh ba đánh mẹ.

- Tất cả đều là lỗi của mày. Vào phòng cho tao. - Ba nó quát nạt nó.

Mẹ nó cũng ra ngoài vì ko muốn nhìn bản mặt của ba nó.

- Bà ta tưởng mình vô dụng chỉ nhờ vào tình cảm vk ck thôi sao. Trên pháp luật nếu một trong 2 người chết người kia sẽ được hưởng tất cả, phải làm con bé biến mất luôn khi đó mình sẽ có tất cả. - Ba nó nghĩ mưu kế.

- Lệ Băng, nín đi con. Đi dạo vs mẹ nào. - Mẹ của Lệ Băng nói nhẹ nhàng vs Lệ Băng

- Mặt mẹ còn đau ko. Đi dạo thôi mẹ. - Lệ Băng nói và lúc đó có người đứng ngoài cửa và nghe hết. Ko ai khác chính là ba của lệ Băng.

- Nghe đây !!! Khi thấy mẹ con Lệ Băng ra đường thì nhớ tông chết cả hai người đó. Rõ ko - Ba nó gọi điện cho tên sát thủ chuyên nghiệp.

Ra đến đường, Lệ Băng đi trước mẹ nó và có chiếc xe lao tới . Mẹ nó đẩy nó ra và bị đẩy bất ngờ nên 2 mẹ con phải vào cấp cứu.

- Đây là đâu. - Lệ Băng hỏi mơ màng

- Đây là bệnh viện. Cháu và mẹ cháu bị thương nhưng mẹ cháu nặng lắm. - Một người qua đường nói thế.

- Mẹ.. mẹ..mẹ.. Bác sĩ mẹ cháu sao rồi bác sĩ. - Lệ Băng chạy ngã lên ngã xuống vì vết thương và hỏi bác sĩ.

- Bác xin lỗi nhưng mẹ cháu ko qua khỏi rồi. - Bác sĩ thông báo làm con bé tắt đi một lần nữa.

Ba nó giả bộ lo lắng chạy đến bên nó và đưa nó về nhà để có gì công an ko lấy khẩu cung của con bé. 2 ngày sau đó. Tình cờ Lệ Băng nghe được thông tin qua điện thoại từ phòng ông bố.

- Anh làm việc cái kiểu gì hử. Đã bảo giết cả 2 người nhưng sao con bé còn sống.

Nghe đến đây con bé đã bík người gây ra cái chết ẹ nó là ba nó. Nó đập cửa vào phòng và

- Chát .Ông đã giết mẹ tôi. Tôi thù hận ông. Ông sẽ ko bao giờ chiếm được quyền thừa kế tập đoàn này đâu vì đó là tài sản của ông bà và mẹ để lại cho tôi. Ông hãy chờ đó sẽ có ngày ông có cái giá phải trả vì tội lỗi ông đã gây ra. - Lệ Băng tát ba nó và hăm dọa rồi con bé dọn đến khu resort từng là nơi cả nhà vui vẻ để sống.

Hiện tại

- Thôi được rồi. Tối nay tôi ngủ vs bà. Ngủ đi ha. - Thiên Băng nghe cũng đau lòng lắm

- umk. Ngủ ngon. - Lệ Băng nói.

HẾT

9. Chương 9 : Tại Sao Cô Ấy Lại Ngất Xỉu ?

Vào buổi tối hôm Lệ Băng gặp ác mộng .Sau khi thấy Thiên Băng nằm bên cạnh đã ngủ say Lệ Băng đi nhẹ nhàng rồi vào phòng làm việc hoàn thành công việc những tài liệu chưa được phê duyệt. Thiên Băng có sở thích ôm người khác khi ngủ nên khi mò hoài ko thấy Lệ Băng đâu , cô bí Lệ Băng đi làm việc.

Phòng làm việc của Lệ Băng

- Này cậu làm gì ở đây mk ko vào trong ngủ đi. Sáng mai làm ko được àk. - Thiên Băng hỏi

- Tớ ko ngủ được. Có gì cậu đi ngủ trước đi. Làm xong tớ sẽ đi ngủ. - Lệ Băng tay vẫn viết miệng vẫn nói

- Nhưng cậu hứa là vào phòng ngủ sớm đó. - Thiên Băng nói

- Umk. - Lệ Băng chỉ trả lời như thế thôi.

Sáng hôm sau.

- Lệ Băng, dậy đi. Sao cậu lại ngủ ở đây. - Thiên Băng chạy qua vào phòng làm việc khi ko thấy Lệ Băng

- Tớ ngủ quên. Tới giờ rồi àk. - Lệ Băng tìm lý do lẩn tránh câu hỏi của Thiên Băng (thật ra Lệ Băng làm việc suốt đêm.)

- Hôm nay để tớ lái xe nhé ! Chắc hôm qua cậu ngủ ít lắm . Ngủ tí trên xe đi. - Thiên Băng lo lắng nói.

- umk. - Lệ Băng nói rồi vào xe ngủ một giấc.

Đến trường.

- Để tớ nhờ mấy anh trong hội học sinh đến giúp cậu khiêng đồng này vào phòng. Ko được khiêng đâu đó.

- Thiên Băng dặn dò Lệ Băng. rồi chạy đi.

Vốn là người bướng bỉnh, ko chịu nghe lời người khác (mk Thiên Băng có phải người khác đâu.) nên Lệ Băng đã tự khiêng đồng đó vào phòng. Mấy thằng con trai ở hành lang thấy thế liền chạy đến giúp nhưng Lệ Băng ko chịu.

- Sao mình thấy chóng mặt quá. - Lệ Băng suy nghĩ rồi choáng váng nhưng có người đã đỡ Lệ Băng ko ai khác chính là Min Yeon.

- Em sao thế. Con gái sao phải tự mình khiêng vào . Mấy thằng con trai này mắt mù hết hay sao mk ko giúp em. - Min Yeon hỏi.

- Anh ko cần trách những người đó. Họ muốn giúp nhưng tôi ko cho. Tôi ko sao. Anh bỏ tay ra khỏi eo tôi ngay đi. - Lệ Băng chỉ hơi tỉnh và trở về sắc thái lạnh lùng.

- Tớ đã nói ko được khiêng vào phòng cơ mk. - Thiên Băng nói

- Cậu thực sự ko sao chứ. Chúng tớ lo đấy. - 2 chị em họ Lý nói.

- Ko sao hết. Giờ vào phòng đi còn cả núi việc kia. - Lệ Băng nhẹ giọng vì trong người còn hơi mệt.

Vào phòng hội học sinh

- Để tớ gọt trái cây cho cậu cho bổ sung vitamin nha. - Thiên Băng nói.

Bỗng xẹt...

- Á. - Thiên Băng la lên khi con dao cắt trúng tay và đương nhiên người lo lắng là Tuấn Khang.

- Em ko sao chứ. Hư bàn tay xinh đẹp của em rồi này. Này Lệ Băng , em tự làm ăn đi . Vì em mk Thiên Băng chảy máu rồi kia. - Tuấn Khang nói nhẹ nhàng rồi quay sang Lệ Băng như muốn quát vào mặt.

Nhìn thấy bàn tay của Thiên Băng chảy máu kí ức một lần nữa quay về ám ảnh. Lúc mẹ của Lệ Băng bị tông đã chảy rất nhiều máu nên giờ Lệ Băng sợ nhất là máu. Thiên Băng bí chuyện nên giấu đi chỗ bị chảy máu.

- Ko sao chứ. Đừng làm nữa. Tớ vào phòng y tế mang đồ sơ cứu cho cậu. - Lệ Băng nói nhẹ nhàng rồi chạy đi và Min Yeon chạy theo sau.

- Anh làm việc cái kiểu gì zậy. Đã bảo giết 2 người sao con bé còn sống. - Câu đó quay về ám ảnh Lệ Băng Mặt Lệ Băng đỏ mề hôi đầm đìa. Mặt tái xanh. Vì quá chóng mặt nên Lệ Băng đã ngất xỉu trên hành lang.

- Công chúa Lệ Băng, bị sao thế. - Boy 1 hỏi

- Lệ Băng , em bị sao thế. Trả lời anh đi. - Min Yeon chạy đến và đỡ Lệ Băng.

- Chắc ăn ở thức đức quá nên gặp quả báo đó. Nó ko sao đâu nên Yeon đừng lo. - Con nhỏ bị Lệ Băng làm xấu mặt nói như thế rồi nhẹ nhàng quay sang ngọt ngào vs Min Yeon.

- Cô im ngay đi. - Min Yeon quát lớn tiếng vào mặt con nhỏ đó khiến con đó chỉ muốn chui xuống hang trốn cho đỡ nhục.

Min Yeon đỡ Lệ Băng vào phòng y tế rồi hỏi cô y tế

- Em ấy bị sao dzậy cô. Em ấy bỗng nhiên ngất xỉu.

- Em ấy kiệt sức vì thiếu ngủ cộng thêm một thứ gọi là ám ảnh về 1 việc gì đó. Em ấy sẽ tỉnh lại nhưng cô ko bí chừng nào mới tỉnh dzậy.

- Cô cho em băng keo cá nhân luôn đi cô. - Min Yeon nói

Chạy về phòng Hẹn Min Yeon gọi Thiên Băng ra nói chuyện về nói cho Thiên Băng bí Lệ Băng đã ngất xỉu. Hỏi Thiên Băng lý do và nỗi ám ảnh và Thiên Bnag8 đã kể hết cho Min Yeon nghe.

- Zậy đây là lý do em giấu bàn tay chảy máu đi khi Lệ Băng thấy. - Min Yeon nói

- Đúng zậy.

- Thôi em vào đi àk còn đây là băng keo cá nhân của em.

- Cảm ơn anh.

HẾT

10. Chương 10 : Các Con Quay Về Pháp Giúp Mẹ Vs

Tại phòng y tế của trường Ice Star, Min Yeon ngủ vì quá mệt khi lo lắng cho Lệ Băng. Lệ Băng chợt tỉnh giấc.

- Này Min Yeon, sao anh lại ở đây. Ko về làm việc đi. - Lệ Băng lay lay Min Yeon dậy.

- Em tỉnh rồi àk. Em thấy trong người sao rồi. - Min Yeon hỏi

- Tôi ko sao. Anh về đi. Lát nữa tôi về. - Lệ Băng lạnh lùng nói như zậy.

- Trời có sao ko Lệ Băng, bọn tớ lo cho cậu lắm đó. - Băng Băng và Trần Băng nói.

- Ko sao đâu. Tớ khỏe. - Lệ Băng trả lời nhẹ nhàng.

Mọi người đều lo lắng cho Lệ Băng

- Anh xin lỗi vì đã quát em - Tuấn Khang mở miệng xin lỗi .

- Anh đã quát tôi. Tôi ko bí điều đó. - Lệ Băng nói giọng lạnh lùng

Rengreng... reng... Chuông điện thoại phát lên từ trong túi quần của Băng Băng.

- Alo. Mẹ hả. Con đây. Mẹ gọi con có việc gì ko. - Băng Băng hỏi.

- Cái gì!!! Ngay bây giờ hả hả. Ko có 2 chị em con thì mẹ vẫn làm được mk. Thôi được con về. - Băng Băng ngắt máy.

- Chị . Mẹ hả. Mẹ nói gì dzậy. - Trần Băng ngây thơ hỏi.

- Mẹ nói tập đoàn bên Pháp đang đứng trước bờ vực phá sản , yêu cầu 2 chị em mình về giải quyết vì khách hàng đó chỉ muốn gặp chị em mình. - Băng Băng nói.

- Bây giờ hả chị. Nhưng vé máy bay lấy đâu ra bây giờ. - Trần Băng hỏi.

- Lệ Băng, cậu có thể đặt giùm bọn tớ 2 vé máy bay sang Pháp sớm nhất được ko. - Băng Băng đứng bên cạnh hỏi Lệ Băng.

- Việc đó thì đương nhiên là được còn công việc của các cậu bọn tớ sẽ giải quyết cho đến khi 2 cậu quay lại.

.

- Alo, quản gia. Đặt cho tôi 2 vé đi Pháp sớm nhất. Bây giờ xem rồi nói cho tôi bık. - Lệ Băng gọi cho quản gia.

- Vâng . Thưa tiểu thư. - Quản gia nói zậy.

Sau 10 phút đã có kết quả.

- Thưa tiểu thư, chuyến bay đến Pháp là 6 giờ tối nay. Tôi đặt vé rồi. Nhưng đăng ký vs tên ai ạ.

- Được rồi ông cứ đăng ký tên Lý Băng Băng và Lý Trần Băng Băng. - Nói rồi Lệ Băng cúp máy.

- 6 h tối nay các cậu có thể đi. Nhớ mua quà cho tớ nha. - Lệ Băng nói giỡn một chút.

- Cảm ơn. - 2 chị em đồng thanh.

Tối 5h 45 tất cả đã tập trung ở sân bay dành riêng cho Lệ Băng .

- Tạm biệt nhé !!! - Thiên Băng đổ nước mắt

- Bọn tớ đi rồi về. Có đi luôn đâu. - Trần Băng nói

- Đừng quên bọn anh đấy. - Gia Minh nói.

Đúng 6h, Xin mời hành khách đi Pháp lập tức tập trung ngay lập tức.

- Buồn quá đi. Buồn xong rồi thấy đói bụng quá đi. - Thiên Băng nói.

- Muốn đi ăn ko. Tớ bao. - Lệ Băng nói

- Có bao bọn anh ko zậy. - Gia Minh hỏi

- Muốn thì đi. - Lệ Băng chỉ nói như thế.

HẾT

11. Chương 11: Ông Đến Đây Làm Gì ?

Một ngày mới bắt đầu khi ko có Băng Băng và Trần Băng, công việc trở nên nhiều hơn đối vs các thành viên còn lại. Thiên Băng mang đồ ăn đến ọi người.

- Hôm nay chúng ta có hồng trà và bánh ngọt Higashi. Mời mọi người dùng.

- Cảm ơn em. - Bộ tứ Siêu Sao đồng thanh nói.

- Hôm nay có món mới nữa àk, có thể để cho tớ một phần lên bàn được ko. - Lệ Băng dịu dàng nói vs Thiên Băng

- Nè! Lệ Băng. Sao trong bộ não của em ko có từ “cảm ơn ” àk. - Tuấn Khang nói tức giận.

- Tôi nói như thế có sao ko. Ko liên quan gì đến anh. - Lệ Băng nói vs giọng xoay 360 độ.

- Nghe cách nói chuyện thì rất giống mình. Ko lẽ đây là Tiểu Băng . Chắc ko phải. - Thiên Kỳ nghĩ .

Bỗng có tiếng gõ cửa.Cốc cốc

- A! Chào bác Vĩnh (bố Lệ Băng) . - Thiên Băng mở cửa và hơi bất ngờ khi cha của Lệ Băng ở đây.

- Chào con.Có Lệ Băng ở đây ko zậy. Bác cần gặp con bé. - Ông Vĩnh nói và theo sau là con trai của mẹ ghẻ.

Nghe thấy ông Vĩnh, Lệ Băng đập bàn . Chạy ra ngoài cửa

- Ông đến đây làm gì? Còn dắt theo con của mẹ dì ghẻ nữa àk. Sao ko dắt bồ nhí của ông vào đây luôn đi.

- Chị ko được nói mẹ của em như thế. - Vĩnh Quốc Thiên nói vs vẻ tức giận

Vĩnh Quốc Thiên - con của ông Vĩnh và người vợ nhỏ.

- Tại sao tôi ko nói được. Chính mẹ cậu là người phá tan khung cảnh yên bình của gia đình tôi trước đây. Trước đây ông ta ngoại tình vs mẹ cậu nhưng may mắn ẹ cậu là mẹ tôi hiền nên ko dám làm lớn chuyện. Còn tôi thì khác, tôi có thể làm tất cả kể cả việc đánh cậu.

- Quốc Thiên, con nói ít lại được ko. Lệ Băng, ba quỳ xuống đây xin con hãy trả lại quyền củ tịch tập đoàn cho bố.

- Tại sao tôi phải trả. Ông là người gây ra cái chết ẹ tôi rồi giờ ông còn nói như thế nữa hả?

- Bố bók lỗi rồi. Xin con tha lỗi cho bố.

Chát

- Sao chị dám để bố tôi quỳ trước mặt chị zậy hả.- Quốc Thiên tức giận và tát Lệ Băng một bạt tay

- Sao lại ko. Ông ta đáng bị như thế . Nghe đây chúng ta ko có máu mủ nên cậu đừng gọi tôi bằng chị. Nổi gai óc lắm!!!

Chát ...Chát

- Một cái cho cậu vì dám tát tôi. Một cái ẹ cậu.

- Bây giờ thì ông hãy đứng lên đi. Ông làm zậy thì có thể tôi sẽ chết sớm hơn ông thì làm sao mk báo thù ẹ tôi được. Chủ tịch tập đoàn vẫn là của tôi. Nếu ko tin ông có thể đi hỏi cổ đông của công ty.

- Nhưng...con hãy cho ta một cơ hội.

- Cơ hội đã đến rất nhiều vs ông khi tôi bók sự thật chính ông là kẻ sát nhân.

- Làm đủ mọi cách mk con vẫn ko chịu thì đừng trách ta độc ác .

- Được thôi tôi sẽ chờ.

Sau khi hai cha con đi về, Lệ Băng trốn vào một góc nhỏ ngồi khóc một mình. Ko ai dám làm Lệ Băng buồn thêm nữa nên đã đi ra ngoài trừ Min Yeon

Bỗng xẹt....

-Ááááááááááááááá.....Máu ...máu..- Lệ Băng hét hoảng la lên khi tay của Lệ Băng bị rách một đường do cây đinh làm.

- Lệ Băng, em sao zậy. Nè Lệ Băng, nhìn vào anh này. Ko sao hết ,có anh rồi . - Min Yeon an ủi trấn an tinh thần hoảng sợ khi thấy máu của Lệ Băng.

- A...an...anh Mi...n Ye...on e..m s..ợ lắm .- Lệ Băng vừa nói vừa ôm chầm lấy Min Yeon (do hoảng sợ thôi)

- Anh ở đây . Thôi em ngủ đi phòng họp có giường mk. Anh đi đây em ngủ đi.

Bất chợt Lệ Băng nắm lấy tay của Min Yeon rồi nói

- Anh đừng đi mk. Em sợ lắm . Dù vết thương ko còn máu nhưng em sợ lắm.

- Ồ..ơ. Anh ko đi .Anh sẽ ở lại đây vs em. - Min Yeon ru cho Lệ Băng ngủ say rồi chìm vào giấc ngủ khi có Lệ Băng trong vòng tay.

HẾT

12. Chương 12: Quốc Thiên, Con Nhất Định Là Người Thừa Kế Tập Đoàn Ss

(Nếu các bạn ko nhớ Quốc Thiên là ai thì mời xem lại chap 11.)

Trên đường trở về nhà, ông Vĩnh quay sang hỏi han con trai cưng của ông

- Quốc Thiên , mặt con còn đau ko. Quay sang đây bố xem.

- Đau lắm đấy bố. Chị ta tát cái thứ 2 là dành ẹ con. Chị ta nhất định phải trả giá.

- Bố nhất định sẽ trả thù cho con . Con nhỏ đó ko còn giữ chức chủ tịch lâu nữa đâu. ha ha ha.

- BỐ! Tại sao chị ta chỉ mới 13 tuổi thôi mk được làm chủ tịch một tập đoàn lớn mạnh như thế!

- Bảo bố của bố, nghe đây. con nhỏ đó khi sinh ra đã là người thừa kế tập đoàn SS rồi. Ko còn lâu nữa đâu vị trí đó sẽ là của con.

- Thật hả bố. Con sẽ được làm chủ tịch phải ko.

- Umk.

Tại biệt thự Diamond (Nhà trước đây mk gia đình Lệ Băng đã có thời gian vui vẻ bên nhau)

- Chào ông chủ. Chào thiếu gia.- Một người hầu cúi chào nhưng trong lòng thực sự muốn đi theo tiểu thư Lệ Băng.

- Hai cha con về rồi àk . Mọi việc có suôn sẻ ko anh. - Một người đàn bà đi xuống nói giọng ngọt ngào.

- Ko suôn sẻ gì hết mk con trai Quốc Thiên của chúng ta phải ăn 2 cái tát . Một cái vì thằng bé tát con bé còn cái tát còn lại là của em

-Thật ko. Tại sao con bé đó dám tát bảo bối của tôi. Ko thể chấp nhận được mk.

-Thôi được rồi, Hạ Phương . Tôi đã có cách giải quyết con bé đó rồi. Bà ko cần lo đâu.

Trần Hạ Phương - vợ bé của ông Vĩnh và là mẹ của Vĩnh Quốc Thiên.

-Được rồi , em sẽ giao quyền xử lí nó. Còn bây giờ thì Quốc Thiên lên phòng vs mẹ để mẹ kể tra xem có thương tích gì ko.

(Làm quá tát có 2 cái mk làm dữ quá.>_<>

.....

Tại trường Ice Star

- Lệ Băng đã ngủ say. Mình ko bík tình cảm mình dành cho cô ấy là gì. - Min Yeon lẩm bẩm bên tai Lệ Băng.

Min Yeon vuốt mái tóc của Lệ Băng , tay còn lại thì Lệ Băng vẫn nắm thật chặt. Từ ngoài cửa nhìn vào thấy 2 người đang tình tứ vs nhau.

- Trời ơi 2 người này ghê quá. Mk hình như Lệ Băng ngủ rồi thì phải. - Gia Minh ngó vào khe cửa.

-Thôi để cho 2 người bên nhau đi. Nay Thiên Băng, em đi chơi vs anh một chút đc ko. -Tuấn Khang quay sang hỏi Thiên Băng.

-OK. Em sẽ đi vs anh.

Nghé sát vào tai Lệ Băng , Min Yeon nói.

-Lệ Băng, anh iu em mất rồi.

HẾT

13. Chương 13 : Chúng Ta Làm Lành Nhé ! Lệ Băng

Trời cũng đã gần tối , giờ chỉ còn Lệ Băng và Min Yeon trong trường. Min Yeon tay vẫn nắm chặt tay Lệ Băng ko buông. Anh ấy cũng ngủ thiếp đi cho đến khi Lệ Băng lại la toáng lên khi gặp ác mộng.

- Ko. Mẹ ơi đừng bỏ con. Đừng mk mẹ.

- Lệ Băng .Lệ Băng. Mở mắt cho nhìn anh này. Min Yeon này. Ko sao đâu, có anh ở đây rồi. - Min Yeon ôm chầm lấy Lệ Băng cho đến khi Lệ Băng tỉnh hẳn.

- Anh làm gì ở đây zậy. Sao ko về nhà. - Lệ Băng hỏi nhẹ nhàng vs Min Yeon.

- Vì lo cho em thôi chứ người khác thì anh đi về lâu rồi.

- Lo cho em hả. - Lệ Băng xưng “em” khiến Min Yeon hơi ngạc nhiên khi cô bé thay đổi giọng 180 độ khi nói chuyện.

- Umk. Anh đưa em về nhà nha. - Min Yeon bỏ giọng lạnh lùng trước đây nói vs Lệ Băng.

- Em ko muốn về đâu. Nhà anh có ai ở ko cho em ở nhờ một ngày nha. - Lệ Băng hỏi

- Nhà anh chỉ có mình anh thôi. Àk, anh có chuyện muốn nói vs em.

- Chuyện gì. Sao mặt anh nghiêm trọng quá zậy. - Lệ Băng đã trở lại là Lệ Băng của trước đây.

- Anh sẽ nói nhưng trước tiên. Chúng ta làm hòa nha.

- Em có giận anh đâu mk làm hòa.

- Trước đây khi lần đầu tiên gặp em anh đã lỡ đụng trúng em nhưng ko xin lỗi. Rồi em giận anh luôn đến giờ đó/

- Chuyện đó, em ko có keo kiệt đến nỗi giận đâu những chuyện đó. Vì tâm trạng đau lòng và lòng căm thù nên em mới như zậy,Rồi giờ nói đi chúng ta sẽ làm hòa.

- Anh thích em, Lệ Băng.

Lệ Băng mặt đỏ bừng lên, tim đập loạn xạ. Lệ Băng định đứng lên tránh ánh mắt của Min Yeon thì cô vấp phải cái gì đó khiến cô trượt ngã và RẦM. Môi chạm môi.Hai người chỉ bích nhìn nhau rồi cười.

- Áaaaaaa... xin lỗi anh. Em vô ý rồi. - Lệ Băng nói nhỏ mặt vẫn đỏ nhưng trong lòng thấy vui vì nụ hôn đầu đời lại trao cho người cô iu.

- O..ơ Em ko có lỗi. Mk em chấp nhận nha. Làm bạn gái anh nha Lệ Băng.- Min Yeon quỳ xuống hôn nhẹ lên tay Lệ Băng.

- Anh sẽ hiểu câu trả lời của em nếu như ngày mai em đến gặp anh ở công viên gần trường . Nếu em đến thì đồng ý còn nếu ko thì anh nên cho em thêm một chút thời gian suy nghĩ.- Min Yeon giành nói

- Được thôi. Giờ anh chở em về nhà em lấy đồng phục rồi về nhà anh nhé !!!Để em nhắn tin cho Thiên Băng bảo cậu ấy về nhà .

* Thiên Băng , cậu về nhà cậu đi, tối nay tớ ko về nhà đâu.*

* Umk*

- Để anh công em ra đến xe nha.

- Thôi kì lắm. - Dù Lệ Băng nói như zậy nhưng Min Yeon ko công nữa mk bế Lệ Băng như một nàng công chúa.

HẾT.

14. Chương 14: Ngủ Ngon Anh Nhé !!!

Sau khi đặt Lệ Băng nhẹ nhàng vào xe , Min Yeon chở Lệ Băng một mạch về nhà mình. Tim của 2 người vẫn còn đập rất mạnh vì nụ hôn tình cờ lúc nãy. Lệ Băng nói với Min Yeon

- Anh , lát nữa về , anh cứ đi ngủ trước đi. Ko cần qua phòng em đâu . Em ổn mk.
- Nhưng lỡ em lại gặp ác mộng nữa thì sao. Anh ko yên tâm.
- Em ổn mk. Anh ko cần lo đâu. Zậy đi, nếu em cần gì sẽ nói vs anh ha.
- Umk. - Min Yeon suy nghĩ rất lâu rồi mới đưa ra quyết định này.

Về đến nhà Min Yeon.

- Thưa thiếu gia .Cậu mới về. Chào tiểu thư.
- Quản gia.Ông chuẩn bị một phòng ngủ cho cô ấy và tôi muốn đổi phòng sang kế bên phòng của cô ấy.
- Vâng thưa thiếu gia.
- Em lên vs quản gia đi. Lát nữa anh sang xem lại vết thương cho em. - Min Yeon nhẹ nhàng vs Lệ Băng
- Umk. Em bí rồi.

Khoảng 30 phút sau, Min Yeon sang phòng Lệ Băng băng bó lại vết thương của Lệ Băng.

- Lệ Băng, nghe anh nói đây. Em nhắm mắt lại được ko để ko thấy máu.
- Umk. (Tay vẫn run)
- Xong rồi đây. Mở mắt cho nào. Hết rồi. Thôi trễ rồi em ngủ sớm đi.
- Cảm... ơn anh. (Thêm một bất ngờ dành cho Min Yeon vì cậu là người đầu tiên nghe tiếng “Cảm ơn” từ Lệ Băng)
- Ngủ ngon nhé !! Mèo con của anh. - Min Yeon kéo người Lệ Băng lại và dành tặng một nụ hôn trên trán kiến cho Lệ Băng đỡ mặt.

Vừa bước ra đến cửa , Lệ Băng nói vs Min Yeon

- Anh ngủ ngon.
- Đừng quên những gì anh nói ngày hôm nay nhé !!

Lệ Băng chìm vào giấc ngủ rất say nhưng Min Yeon vs bản tính thối lo xa nên lén vào phòng Lệ Băng nằm cùng một giường vs cô ấy. Anh đặt đầu của Lệ Băng lên tay anh vào ngủ. Cô ấy tưởng anh là gối ôm nên ôm Min Yeon chặt đến nỗi anh nghĩ mình chắc sắp chết. Gần đến sáng.

- Áaa...anh Min Yeon.Sao anh ấy lại ở đây.
- Lệ Băng, em sao thế , sao lại hét toáng lên thế???
- Tại anh nằm chung vs em. Sao anh ko ở bên phòng anh đi.
- Em nên cảm thấy biết ơn anh vì đã chịu đựng để em xem anh là một cái gối ôm , em ôm đến nỗi anh sắp chết rồi.
- Ồ..ờ..em bí rồi . Chuẩn bị đi đến giờ đi học rồi kìa.

Đã 6h cả hai đã xuống ăn sáng cùng nhau. Nói chuyện vs nhau rất vui vẻ và ngày hôm nay Lệ Băng phải có câu trả lời cho Yeon.

- Tôi đi học đây. Lệ Băng lên xe đi. Sao em cứ đứng ở đó hoài vậy. Hay em muốn anh bế em lên xe giống tối qua.

- Ko,..ko..ko em ko muốn. Cháu cảm ơn vì đã chăm sóc cho cháu tối qua .Món ăn rất ngon ạ.

- Vâng cảm ơn tiểu thư.Mong tiểu thư đến chơi thường xuyên vs chúng tôi.

Trên đường chạy đến trường

- Này ại sao em lại có thể nói như vậy. Anh là người chăm sóc cho em tối qua mk.

- Em đâu có nhờ anh đâu. Giờ em mới bík anh là người tùy tiện đến cỡ nào.

Cả hai nói chuyện vs nhau rất vui vẻ.

HẾT

15. Chương 15 : Đánh Nhau

Cả hai đã có thời gian bên nhau trên xe. Đến trước cửa trường Ice Star, Lệ Băng quay sang Min Yeon rồi nói

- Anh vào trước đi nhé !! Em khiêng đồng tài liệu rồi vào sau.

- Em nói gì kì vậy. Ai lại để con gái khiêng đồ nặng chứ. Anh sẽ giúp.

- Nhưng...

- Ko có nhưng gì hết. Xuống xe mau đi.

- Anh cứng đầu quá hà.

- Anh ko cứng đầu bằng em đâu.

Yeon giúp Lệ Băng khiêng tài liệu vào phòng họp . Lệ Băng chỉ được phép khiêng một ít thôi . Bỗng nhưng Lệ Băng cảm thấy hơi chóng mặt một chút nên choáng váng. May có Thiên Kỳ ở gần đó nên đã đỡ Lệ Băng. Bất chợt Thiên Kỳ thấy có cái bớt hình mạng nhện rất quen, sực nhớ đến Tiểu Băng. Anh mới nhớ Tiểu Băng cũng có cái bớt như thế. Chỉ có con cháu nhà họ Vĩnh, mới có cái bớt . Cái bớt sẽ có màu xanh nhạt dành cho con đầu lòng , con thứ hai cũng sẽ có nếu phu nhân hợp pháp vs họ Vĩnh. Bỗng nhưng

- Cậu bỏ tay ra khỏi eo của Lệ Băng được rồi đó. Em có sao ko Lệ Băng , đưa anh khiêng hết cho.

- Mày khiêng nhiều rồi nên tao khiêng phụ cho. Mày về phòng trước đi.

- Umk.

Thiên Kỳ kéo Lệ Băng lại khi cô đi theo Yeon vào phòng và nói nhỏ vào tai của cô :

- Chiều nay, em ra gặp tôi ở sau khu viên của trường. Tôi có chuyện muốn hỏi cô. Nhớ ra đó.

- Nhưng tôi bận rồi.

- Nhất định phải đến.

- Buông tay ra , tôi đau. Bỏ ra. Được thôi. - Lệ Băng hất tay Thiên Kỳ khiến mọi ánh mắt đều dồn về phía Thiên Kỳ.

Vào đến phòng họp,

- Chào buổi sáng mọi người .- Tiếng ” Chào buổi sáng ” của Lệ Băng khiến ai cũng ngỡ ngàng

- Nè.Nè. Hôm qua cậu vs anh Yeon đã làm gì dzậy. - Thiên Băng đẩy tay vào eo Lệ Băng.

- Lệ Băng, ra đây anh băng lại vết thương. - Yeon kéo trúng chỗ Thiên Kỳ mới làm Lệ Băng đau

- Á đau, em đau. - Lệ Băng nói như vậy.

- Em bị thương ở bàn tay sao anh nắm cánh tay em lại đau.

- Tại ...

- Tao làm đó. Tao kéo em ấy mạnh quá.

- Mày dám. - Min Yeon tức giận đâm vào mặt Thiên Kỳ

Thiên Kỳ lau máu ở khóe miệng. Lệ Băng la lên

- Yeon, em ko sao. Anh đừng đánh nữa mk.

- Nghe đây. Tao cấm ai làm tổn thương Lệ Băng. Nể tình Lệ Băng ở đây nên tao tha ày.

- Cảm ơn nể nha .- Rồi Thiên Kỳ đánh phát vào mặt Yeon.

- Thôi được rồi chỉ vì Lệ Băng thôi mk tụi bây đã làm lớn chuyện rồi. - Gia Minh nói

- Khi nào mày có người iu mày sẽ hiểu cảm giác của tao. - Yeon nói

- Tao đồng ý vs Yeon. (vì Tuấn Khang đã quyết định sẽ bảo vệ Thiên Băng)

Mọi ánh mắt đều đổ dồn vào Tuấn Khang

- Ô chú em có đối tượng để ý rồi hả. - Gia Minh nói xong quay sang nhìn Thiên Băng.

- Đâu phải em đâu mk anh nhìn em. - Lúc đó mặt của Thiên Băng cực kỳ đỏ.

Tiến gần đến Lệ Băng, vuốt nhẹ mái tóc của Lệ Băng rồi nói

- Tôi chờ em chiều nay . Nhớ đến.

Vì nói nhỏ nên Yeon ko nghe. Rồi Thiên Kỳ bỏ đi.

- Anh có sao ko? Giờ đến em chăm sóc cho anh rồi đó.

- Thiên Kỳ đã nói gì vs em zậy.

- Ko có gì hết đâu.

HẾT

16. Chương 16: Cái Bớt Hình Mạng * Búp Bê Gỗ

Sau khi đánh nhau xong, Thiên Kỳ thì bỏ ra ngoài, Lệ Băng chăm sóc ” đặc biệt ” cho Yeon, Gia Minh thì trêu Thiên Băng. Không khí của phòng họp ngày càng có nhiều ám khí man rợn. (Làm t/g ko dám nghĩ đến luôn)

- Chuyện đó ko có gì to tát mk anh làm lớn chuyện lên zậy. - Lệ Băng vừa nói vừa lau vết thương ở mặt.

- Ai bảo nó làm em đau. Anh chỉ lo thôi mk. Em có câu trả lời đúng ko? - Yeon tức giận rồi hỏi nhẹ nhàng vs Lệ Băng.

- Xúc động ghê. Em...em... đã có câu trả lời rồi.

- Anh sẽ bí câu trả lời vào hành động của em vào tối nay.

- Umk.

Đến buổi chiều, ai cũng về hết rồi (cả Yeon) ngoại trừ 2 con người , một người con gái mặc váy ngắn xòe, áo sơ mi và nón nhỏ (Giống như cái kẹp nhưng hình cái nón) và một chàng trai ăn mặc quần tây và áo sơ mi, để tay vào túi quần.

- Anh hẹn tôi có việc gì ko. - Lệ Băng mở lời trước.

- Tôi có một chuyện muốn xác nhận. - Thiên Kỳ tiếp lời

- Chuyện gì ? Sao ko kiểm người khác xác nhận đi sao phải là tôi. - Lệ Băng tức giận.
 - Tôi ko thích nói vòng vo nên nghe tôi hỏi đây. Ngày xưa tôi có một người bạn tên Lệ Băng, tôi hay gọi em ấy là Tiểu Băng. Rồi đến một ngày em ấy cho tôi xem cái bớt hình mạng - hình ấy sau lưng con bé. Chỉ có em ấy mới có thôi. Và tôi thấy cô cũng có cái bớt như thế.
 - Đúng là sau lưng tôi có cái bớt nhưng chuyện đó có liên quan gì đến chuyện của anh hả? - Lệ Băng bắt đầu nghi ngờ.
 - Ko lẽ anh ta là Tiểu Kỳ mình quen từ nhỏ. Chắc chắn là ko phải rồi. - Lệ Băng suy nghĩ trong đầu.
 - Em là Tiểu Băng đúng ko ? Chúng ta đã chia tay nhau lúc anh lên 5 tuổi. Trước đó anh và em đã chơi rất thân vs nhau.- Thiên Kỳ gợi nhớ kí ức cho Lệ Băng.
 - Đúng là lúc nhỏ tôi có quen một anh tên gì tôi ko bík nhưng anh ấy nói tôi gọi anh ấy là Tiểu Kỳ. Anh ấy rất đẹp trai và rất thương tôi. KO BAO GIỜ anh ấy làm tôi ĐAU. Anh ko có chứng cứ nói anh là Tiểu Kỳ.
 - Lệ Băng nhấn mạnh ” Ko bao giờ” và ” Đau”
- Từ trong túi Thiên Kỳ rút ra một con búp bê bằng gỗ. Khi Lệ Băng nhìn thấy rất ngạc nhiên.
- Đây là chứng cứ , em tin anh chưa. - Thiên Kỳ đưa con búp bê gỗ ra cho Lệ Băng xem
 - Con búp bê tôi tự khắc cho anh Tiểu Kỳ . Sao anh lại có nó. Ko lẽ anh là Tiểu Kỳ - bạn thanh mai trúc mã của tôi.
 - Đúng vậy. Anh nói cho em bík thêm lí do em tặng nó cho anh vì ngày xưa em vốn là một đứa trẻ thông minh hơn người, lại rất khéo tay cho nên năm 4 tuổi em tự khắc định làm kỉ niệm rồi 2 tuần sau. Đúng vào ngày sinh nhật của anh là lúc anh đi ra nước ngoài tròn anh 5 tuổi. Và em đã tặng nó cho anh,..
 - Anh bík tất cả chuyện đồng nghĩa vs việc anh là Tiểu Kỳ. - Lệ Băng ngập ngừng.
 - Umk.
 - Thật hả ? - Lệ Băng hỏi cho chắc.
 - Umk.
 - Huhu...anh đi đâu mk lâu quá zậy. Về nước mk ko cho em bík là sao .Anh ác lắm anh bík ko hả? - Lệ Băng chạy lại ôm chầm lấy Thiên Kỳ.
 - Xin lỗi em. Anh chỉ vừa mới bík chuyện sáng nay thôi nhờ ôm eo em đó. - Thiên Kỳ vuốt tóc Lệ Băng vừa trêu một chút.
 - Anh kỳ quá hà ?
 - Anh tên Kỳ sẵn rồi mk em !!

Cả hai nói chuyện rất vui cho đến tối, Lệ Băng sức nhớ đến Yeon. Cô vội đứng lên nói Thiên Kỳ.

HẾT

17. Chương 17 : Bắt Cóc .

Tại căn biệt thự gia tộc họ Vĩnh, trong căn phòng của bố Lệ Băng, ông ta đang nói chuyện vs ai đó.

- Các người đã bík chỗ Lệ Băng ở đâu chưa ??
- Dạ rồi thưa ông chủ !!
- Tiến hành theo kế hoạch đi. Nhớ lần này đừng có sai sót đó.
- Chúng tôi bík rồi.
- Lệ Băng ơi là Lệ Băng. Cuộc đời mày chết chắc rồi. - Ông Vĩnh cười đắc chí trong phòng.

Sau khu viên sân trường vẫn còn 2 người nói chuyện vs nhau rất vui vẻ. Ko ai khác ngoài Lệ Băng và Thiên Kỳ. Hai người có rất nhiều chuyện muốn nói vs nhau. Sực nhớ đến Yeon, Lệ Băng nói vs Thiên Kỳ rằng

- Em rất vui khi 2 chúng ta gặp lại nhau nhưng em phải đi gặp 1 người.

- Đó là ai vậy. Đừng nói vs anh là Min Yeon đó nha.

- Đúng .Là anh ấy.

- Em đã có câu trả lời rồi nên phải đi gặp anh.

- Câu trả lời gì.? Cậu ta nói cậu ta thích em àk?

.

- Đúng là bạn thân của em. Đọc được cả suy nghĩ của em luôn. Em thích anh ấy cho nên em sẽ đi gặp anh.

- Anh hiểu . Vậy em còn nhớ lời hứa giữ chúng ta ko.

- đương nhiên là em nhớ nhưng em ước gì lúc ấy anh ko đi nước ngoài bỏ em lại một mình đối mặt vs những khó khăn . Khó lắm em sống tốt được.

- Anh xin lỗi. Từ giờ anh sẽ như một người anh trai của em , bảo vệ và bù đắp cho em. Và bây giờ cho anh chở em đến chỗ Min Yeon nha.

- Umk.

Xe của Thiên Kỳ chạy vèo đến công viên gần trường . Để tránh Yeon ghen nên Lệ Băng nói Thiên Kỳ ình xuống gần công viên. Vừa bước đến nửa đoạn gặp Min Yeon , anh ấy quay sau lưng nên Lệ Băng định gọi thì bị một người bịt miệng trong khăn có thuốc ngủ. Kháng cự hoài ko được. Thế là Lệ Băng ngất đi. Min Yeon chờ hoài ko thấy Lệ Băng tới nên chắc rằng cô ấy ko thích mình. (OMG !!! Em ấy ở phía sau bị bắt rồi còn đứng đó nữa)

Tại một chỗ vắng tanh ko có ánh sáng, đó là trung tâm bí mật của họ Vĩnh. Một cô ấy bị buộc tay chân còn ngất. Có mấy tên biến thái xì xầm:

- Người gì đầu mk như tiên giáng trần vậy.

- Umk. Đúng vậy đấy.

- 2 tên kia. Canh chừng cô ta đó. Cô ta mk trốn là ông chủ giết đấy.

Lệ Băng từ từ mở mắt, cô rất sợ nhưng rất may mắn cho cô là điện thoại của cô chưa bị phát hiện. Cô nhắn tin cho Min Yeon rằng

* Yeon ơi, cứu em vs. Em bị bắt rồi. Em sợ lắm* rồi gửi đi cho Yeon. Cô muốn bík người bắt cô là ai nên cô sử dụng ” Mĩ nhân kế”.

- Các anh cho em hỏi một chút được ko vậy. - Lệ Băng nháy mắt làm ai cũng chạy dồn về Lệ Băng

- Em có gì muốn hỏi àk.

- Đây là đâu vậy ạ.

- Đây là trung tâm bí mật của nhà họ Vĩnh. Ông chủ sang bọn anh bắt em. (mấy anh ấy thật thà ghê)

- Ông chủ. Vậy...vậy ông chủ các anh là ông Vĩnh àk.

- Đúng vậy người đẹp.

Lệ Băng rất bất ngờ về điều đó. Hận thù trong cô ngày càng sâu đậm.

Quay lại vs Yeon , sau khi nhận được tin nhắn của cô. Anh hốt hoảng rồi cũng nhận được một cuộc điện thoại khác từ một nười bí ẩn.

- Yeon, tôi vừa phát hiện, người của nhà họ Vĩnh đang bắt giữ một cô gái nào đó mk ko có sự đồng ý của chúng ta.

- Zậy cô gái ấy đang ở đâu?

- Thưa ở trung tâm bí mật nhà họ Vĩnh.

Min Yeon nghi ngờ đó là Lệ Băng nên anh hỏi hả phóng xe đến nơi đó. [Chưa nói cho các bạn bík Yeon là bang chủ Killer Blood, rất giỏi võ công nên chuyện gì thì phải báo cáo vs Yeon vì bang hội của Yeon có thế lực nhất trong thế giới ngầm]

Trở lại Lệ Băng có mấy tên súc sinh định biến thái đã bị Lệ Băng tung cú đá huyền thoại làm mấy tên đó vung vào vách tường. Chúng tức quá nên định cầm dao giết cô ta. Thì Lệ Băng hét toáng lên

- MIN YEON, CỨU EM VS.

- Ai dám đụng đến cô ấy. Tôi giết hết. - Một giọng nói quen thuộc vang lên khiến ai cũng phải run sợ.

- Anh Yeon. - Lệ Băng rất vui khi Yeon đã ở đây nhưng sao ai cũng sợ anh ấy zậy.

- Người là ai mk dám hống hách của anh zậy. - Một tên hỏi

- Ta là bang chủ Killer Blood. Thì ra là người của nhà họ Vĩnh. Chỉ là một bọn tép riu. Chắc các người ăn gan cá mập mới dám đụng đến người ta yêu thương nhất.

- Chúng ta bík lỗi rồi xin bang chủ tha mạng. Rút thôi nếu ko muốn ăn đấm.

- Lần này ta tha lần sau còn tái phạm thì chuẩn bị hòm cho ông Vĩnh được rồi đó.

Tất cả đều chạy hết. Yeon từ từ tiến lại gần Lệ Băng. Ôm cầm lấy và cởi trói cho cô ấy.

- Anh là xã hội đen àk.

- Ko anh chỉ là bang chủ thôi vì ba anh muốn anh quản lí dùm nên anh miễn cưỡng.

- Anh . Anh thật là ngầu quá đi. Em ko nhìn nhầm anh rồi.

- Zậy là em có câu trả lời rồi nói anh nghe.

Chụt.

Một nụ hôn Lệ Băng dành cho Min Yeon và nói

- Từ giờ trái tim của em sẽ thuộc về anh.

Quá vui mừng nhưng cũng lo cho sức khỏe của Lệ Băng nên Yeon chủ động chở Lệ Băng về nhà mình.

HẾT

18. Chương 18 : Cãi Nhau

Lệ Băng đã được Yeon đưa đến tận nhà Yeon. Vừa bước đến nhà , cánh cửa tự động mở ra.

- Chào thiếu gia. Oh. Tiểu thư Lệ Băng . Tiểu thư đến chơi. - Quản gia vui vẻ nói.

- Chào bác quản gia. - Lệ Băng cúi người chào lễ phép

- Giờ đã trễ rồi , cháu nghĩ bác nên đi ngủ sớm đi ạ. - Giờ đến lượt Lệ Băng lo lắng.

- Cảm ơn tiểu thư đã quan tâm. Tôi xin phép đi ngủ trước.

- Well well. Giờ em thành chủ nhân của căn nhà này luôn rồi. Em mới vừa nói là quản gia đi luôn rồi. - Nãy giờ im lặng nên Yeon phải nói.

- Ví dụ em là phu nhân của nhà này thì sao ? Em nói là ví dụ thôi đó. - Lệ Băng ngại ngần đỏ mặt hỏi

- Trời ơi !! Chúng ta mới đến mức này thôi mk em tính đến chuyện thống lĩnh nhà này luôn rồi hả ? - Yeon cũng hòa theo Lệ Băng.

- Em đã nói là ví dụ thôi mk. - Lệ Băng chạy lên cầu thang nhưng bên ngoài trời mưa rất lớn .

” RẦM”

- Áaaaaaaaaaaaaaaaa..... - Lệ Băng hét toáng lên xem nữa té cầu thang rồi.

- Lệ Băng, em có sao ko vậy? Em có cần hét toáng lên như vậy ko hả ? Mọi người đang ngủ đó. - Yeon sợ mọi người thức giấc nên anh đã vô tình quát lớn tiếng vs Lệ Băng

- Anh.... anh ko ...bík...em..em...sợ ... sấm sét. Anh ko bík...mk...mk... còn trách em nữa. Được rồi anh ko bík cũng ko sao. Ngủ ngon. Em lên phòng trước. - Lệ Băng vừa khóc vừa đứng lên chạy thẳng lên phòng khóa cửa lại.

- Trời ơi !! Mà làm sao thế hả Yeon. Mà làm bạn trai cái kiểu gì mk bạn gái sợ gì cũng ko bík mk còn lớn tiếng vs cô ấy nữa. - Yeon thì còn đứng ở trên cầu thang .

Chạy lên phòng của Lệ Băng và

- Lệ Băng, mở cửa ra đi. Anh xin lỗi mk. Anh ko hề bík em sợ mk còn lớn tiếng vs em nữa . Mở cửa cho anh đi nào. - Yeon đập cửa làm bùng tai của Lệ Băng.

- Em ko sao hết. Anh về phòng đi. Mai đi học sớm nữa. Dù anh có đập cửa bao nhiêu lần đi nữa thì em cũng ko mở cửa đâu. - Lệ Băng vừa nói vừa suy nghĩ.

Thuyết phục mãi Lệ Băng vẫn ko mở cửa. Anh định nhờ quản gia lấy chiếc chìa khóa sơ cua mở cửa phòng nhưng trời cũng đã tối nên anh quyết định sẽ ” cắm trại” trước cửa phòng của Lệ Băng. Lệ Băng thì vẫn ở trong phòng sợ hãi vì trời mưa to và có sấm sét. Cô ko chợp mắt được nên đành trốn đi học sớm. Vừa bước ra khỏi cửa cô thấy Yeon đang nằm ngoài cửa. Đang say sưa ngủ. Cô rón rén nhờ quản gia đưa anh ấy vào phòng mình . Cô VSCN xong rồi xuống nói.

- Cháu xin lỗi vì hôm nay đã trễ rồi mk còn để mọi người nghe thấy tiếng hét của cháu.

- Ko sao đâu tiểu thư. Chúng tôi ko sao cả. Chắc hôm qua cô sợ lắm nên quá la lớn như vậy. Nhưng sao tiểu thư vậy sớm thế. - Mấy người hầu trong nhà hỏi thăm .

- Ở đây em ngủ ko được. Sấm sét làm em ù tai nên em định lên trường ngủ.

- Nhưng giờ mới 4h sáng thôi đó. Đường xá nguy hiểm lắm.

- Em ko sao đâu. Trường cũng gần đây. Em nhờ các chị nhớ nhắc anh Yeon ăn sáng cho đầy đủ. Em nghe nói anh ấy ăn sơ sài thôi thì làm sa tốt cho sức khỏe được. Em đi đây. Các chị làm việc vui vẻ. Nếu các chị rảnh thì gọi cho em , em sẽ dẫn các chị đi chơi.

- Cảm ơn em. - Mấy cô người hầu.

- Nhờ bác quản gia nhắc Yeon giùm cháu.

- Nhưng lỡ thiếu gia ko muốn thì sao.

- Bác cứ nói Lệ Băng nói vs anh như vậy. Ko ăn thì đừng nhìn mặt cháu.

- Vâng thưa tiểu thư. Cháu đi học vui vẻ nhé !!

Thế là Lệ Băng phóng xe nhanh đến trường và ra lệnh cho chú bảo vệ mở cửa trường cho Lệ Băng vào. Lệ Băng vào phòng họp ngủ một giấc .

HẾT

19. Chương 19 : Hủy Tin Tưởng Vào Anh.

Lệ Băng phóng xe đến trường và vào phòng họp ngủ. Trong khi đó thì Yeon vẫn còn ngủ ko bík trời trắng gì hết. Đến khoảng 4h 45 sáng, Yeon bật dậy và tỉnh hẳn. Anh loay hoay tự hỏi mình tự sao lại ở phòng Lệ Băng, vậy cô ấy đâu. Chạy xuống phòng, Yeon hỏi quản gia

- Quản gia, ông có thấy Lệ Băng của tôi đâu ko.

- Thừa thiếu gia, tiểu thư Lệ Băng đã rời khỏi nhà khoảng chừng mới 45 phút thôi. Cô ấy nói sấm sét làm cô ấy ù tai nên cô ấy lên trường ngủ.
- Sao ông ko ngăn cô ấy lại hoặc gọi tôi dậy. Còn nữa tại sao tôi lại ngủ trong phòng Lệ Băng.
- Thiếu gia, chúng tôi đã cố ngăn nhưng cô ấy ko nghe. Cô ấy nói chúng tôi ko cần gọi cậu dậy. Cô ấy đã nhờ người trong nhà khiêng cậu vào phòng vì cô ấy sợ cậu bị cảm lạnh.
- Được rồi. Tôi lên chuẩn bị rồi đi học đây. Mọi người hôm qua vẫn ngủ ngon chứ. Thiệt là thấy có lỗi khi để mọi người nghe tiếng hét của cô ấy.
- Thiếu gia ko cần xin lỗi đâu . Tiểu thư Lệ Băng, lúc mới xuống cô ấy đã xin lỗi chúng tôi rồi. Để chúng tôi dọn buổi sáng ra cho cậu.
- Tôi có bao giờ ăn sáng đâu.
- Nhưng thừa thiếu gia, tiểu thư nói nếu cậu ko ăn sáng thì đừng nhìn mặt cô ấy.
- Cô ấy đã nói dzậy sao hả. Thôi thì chuẩn bị cho tôi hai hộp bento đi. Tôi lên ăn sáng cùng cô ấy.
- Vâng thưa cậu.

Sau khi lấy 2 hộp bento, Yeon lập tức chạy xe đến trường , giờ mới chỉ có 5 giờ sáng thôi.

- Lệ Băng, em ngủ rồi hả. Lúc em ngủ nhìn em dễ thương quá hà. - Yeon rón rén vào phòng và ghé sát vào tai Lệ Băng nói
- Anh chưa ngủ đủ giấc vì em đó. Anh ngủ chung giường vs em nhé.
- Hơi thở của ai mk ấm áp thế. - Lệ Băng mở mắt ra.
- Đây tên ko bík điều kia. Ai cho người ngủ chung giường của ta. - Lệ Băng ném gối vào mặt Yeon.
- Ai là tên ko biết điều. Sao em lại ném gối vào mặt anh?
- Phòng này có rất nhiều giường anh ko đi em đi.
- Lệ Băng định bước xuống giường thì Yeon kéo tay và ôm chặt lấy Lệ Băng
- Anh xin lỗi mk . Tha lỗi cho anh nha,
- Anh ko có lỗi. Người có lỗi là em nên mới bị người bên cạnh mắng. - Lệ Băng chửi xéo.
- Là anh có lỗi . Giờ em nói đi, em muốn anh làm gì , anh sẽ làm hết .
- Thiệt ko. Em có nên tin tưởng vào anh ko???
- Hãy tin tưởng vào anh , Lệ Băng, em là người quan trọng nhất trong cuộc đời của anh. Anh sẽ làm tất cả mọi việc vì em.
- Umk, lời xin lỗi được chấp nhận.
- Cảm ơn mềo con của anh. Iu em nhiều nhất.
- Yeon, em muốn anh trả thù cho em.
- Trả thù chuyện gì . Àk thì ra là chuyện đó. Zậy em muốn anh bắt cóc ai ở nhà họ Vĩnh.
- Em hỏi anh chuyện này. Anh có bao giờ nghe đến nhóm nữ sát thủ duy nhất trong thế giới ngầm mk giết người ko cần vũ khí ko ?
- Đương nhiên là anh có nghe rồi. Ko lẽ em là thành viên nhóm đó.
- Khi nào Băng Băng và Trần Băng về em sẽ cho các anh biết. Người em muốn anh bắt là Vĩnh Quốc Thiên.
- Các anh ??? Ý em là em đã biết Tuấn Khang, Thiên Kỳ, Gia Minh là thành viên nhóm anh rồi hả.
- Ko gì có thể che giấu được em đâu.

- Em tỉnh mắt thật. Zậy chừng nào thực hiện kế hoạch đây.

- Khi Bằng Bằng và Trần Bằng về nước

.....

Reng.....reng.....reng.....

- Alo, Lệ Bằng nghe

- Là chúng tớ đây Lệ Bằng, công việc giải quyết xong rồi . Cậu ra đón bọn tớ đi.

- Đúng lúc lắm . Chúng ta phải chính thức quay lại thế giới ngầm rồi , tớ sẽ nhanh ra đón các cậu.

- Umk. Chúng tớ sẽ đợi.

.....

- Ai gọi zậy em

- 2 nhân vật mk chúng ta mới nhắc đó. Tụi nó xuống sân bay rồi. Em đi đón bọn nó đây.

- Hai con bé về rồi sao . Để anh chở em đi nhé !!!

- Đây là quà thay lời cảm ơn . - Một nụ hôn lên má.

- Cuộc vui chỉ mới bắt đầu thôi ông Vĩnh àk, chính ông là người bắt đầu cuộc chiến này trước nên ông sẽ phải trả giá.

HẾT

20. Chương 20 : Nhóm Nữ Sát Thủ ” Killer Blue Rose”

Sau khi đã nhận được cuộc điện thoại rất đúng lúc từ Bằng Bằng và Trần Bằng, Lệ Bằng đã gọi điện cho Thiên Bằng 6h ra sân bay đón bạn. Và đương nhiên là Thiên Bằng sẽ rủ thêm Gia Minh, Thiên Kỳ và ko thể thiếu Tuấn Khang.. Đúng 6h

- Đến rồi àk, may là hai chị em kia chưa thấy đó. Yeon, cho em mượn điện thoại. - Lệ Bằng nói vs Thiên Bằng xong quay sang nói vs yeon.

- Umk. Mk em định làm gì vs cái điện thoại của anh.

- Ko làm gì. Chỉ phone cho ông thầy hiệu trưởng hôm nay chúng ta bùng học thôi.

- Anh ko bík là em ngoan ngoãn đến zậy đấy. - Tuấn Khang trêu Lệ Bằng.

- Tôi sẽ xem đó là một lời khen. - Lệ Bằng nói rồi gọi điện cho ông hiệu trưởng. Nhưng gọi hoài ổng ko bắt máy, Lệ Bằng liền ghi âm gửi cho ông hiệu trưởng.

- Hôm nay ông cũng gan lắm hiệu trưởng, ông ko nghe điện thoại của tôi. Ông nên vinh hạnh vì ông là một trong số ít người tôi tôn trọng. Giờ thì ông nên chuẩn bị say ” Goodbye” vs chiếc ghế hiệu trưởng của ông đi. Tạm biệt.

- Em cũng gan lắm nên mới dám nói vs thầy hiệu trưởng như thế , sao em giống anh quá zậy hả ? - Thiên Kỳ néo má Lệ Bằng rồi cười.

- Em học từ anh mk. - Lệ Bằng cũng cười lại vs Thiên Kỳ.

- Hai người nên cho tôi lời giải thích xứng đáng nhe !! - Yeon tức giận.

- Yeon, anh đang ghen hả . Nhìn mặt anh như zậy dễ thương quá àk. Đây là anh Thiên Kỳ , người chăm sóc cho em cho đến khi anh ấy ra đến ngoài.

- Em dễ thương, xinh như tiên giáng trần zậy hỏi làm sao anh ko ghen cho được. Thì ra là zậy sao.

- Chào mọi người, xin lỗi đã để mọi người chờ lâu nhé !!! Chúng ta đi làm nhiệm vụ đi. Lâu rồi ko làm nên giờ chúng tớ thấy hứng thú lắm. Mk cho hỏi mục tiêu của chúng ta lần này là ai zậy. - Hai chị em kia chào mọi người rồi vào thẳng vấn đề.

- Zậy sao. 2 chị em mấy người giống tui quá zậy. Nhưng ở đây nói ko được , về căn cứ bí mật đi rồi nói. Giờ đến tớ gọi điện cho đàn em của chúng ta thông báo đến giờ làm nhiệm vụ sau 2 năm vắng mặt. - Thiên Bằng nói nhỏ rồi bắt máy nói vs đàn em tập hợp ở căn cứ bí mật là được.

- Các em có thể cho tui anh một lời giải thích ko ? Làm nhiệm vụ là sao ? - Gia Minh ngơ ngác nói (Nãy giờ ảnh mới lên tiếng.

- Các anh muốn biết thì đi chung vs chúng tôi. Chúng tôi cũng sẽ cho các anh biết một bí mật. - Trần Bằng lập tức tiếp lời Gia Minh sau khi anh mới vừa nói dứt câu.

- Đi thôi . - Yeon nãy giờ vẫn còn ghen tức muốn ọc máu.

Lập tức 4 cô nàng lên xe của 4 chiếc xe của 4 chàng trai phóng nhanh đến căn cứ bí mật. Vừa đến nơi đã có rất nhiều người cúi chào 4 cô nàng cá tính . 4 người con trai rất ngạc nhiên sao đàn em ” Killer Blood ” lại ở đây.

- Các người đến đây làm gì ? Tao đâu có gọi các người đến đâu. Ai có quyền hành lớn hơn tao zậy hả . - Yeon bực mình chống tay.

- Nếu là em gọi bọn họ thì anh sẽ làm gì em. - Lệ Bằng ôm lấy bộ ngực săn chắc của Yeon hỏi.

- Nếu là em thì ko sao. Anh ko có trách em đâu mk lo. -Yeon đổi giọng điệu.

- Các người vào đây đi. Ta có chuyện muốn nói. - Lệ Bằng bắt đầu ra lệnh vs điệu bộ một đàn chị.

Sau khi tập trung đủ cả tại sảnh rộng lớn, các cô nàng diện trang phục thật đẹp nhưng chỉ là áo màu xanh dương tượng trưng cho hoa hồng xanh , váy màu đỏ tượng trưng áu và các phụ kiện còn lại là màu đen huyền bí.

- Ta xin tự giới thiệu trước. Bang phó bang ” Killer Blue Rose”. Lý Trần Bằng - Nguyệt Thần.

- Bang phó bang ” Killer Blue Rose” . Lý Bằng Bằng - Nhật Thần.

- Ta, bang phó bang . Nguyễn Thiên Bằng - Hỷ Thần. Còn Bang chủ của chúng ta sẽ giới thiệu sau, giờ thì mời bang ” Killer Blood”.

- Đành phải zậy thôi. Ta, bang phó bang ” Killer Blood”. Vũ Tuấn Khang - Vũ Thần

- Ta, bang phó. Ngô Thiên Kỳ. - Kỳ Thần.

- Còn ta, bang phó. Huỳnh Gia Minh - Minh Thần.

- Giờ tôi xin giới thiệu Bang chủ bang ” Killer Blood”. Kang Min Yeon - Huyết Thần.

- Bang chủ bang ” Killer Blue Rose” . Vĩnh Lệ Bằng - Bằng Thần.

2 bang chủ bước ra làm ai cũng ngỡ ngàng. Nhất là Bằng Thần.

- Đã biết mặt nhau. Ta bắt đầu về vấn đề chính. Trước đây rất cảm ơn mọi người trong bang ” Killer Blood” đã cứu tôi. Tôi xin mời các bạn nhập bang vs chúng tôi. các bạn có ý kiến gì ko . - Bằng Thần nói chuyện có vẻ khách sáo.

- Nay chúng ta đâu có thể bỏ qua cơ hội tốt như thế. Vs lại còn biết thêm 4 mi nhân nữa.

- Chúng tôi chấp nhận. Nhưng còn bang chủ. - Đàn em nói

- Ngài nghĩ sao về quyết định của tôi, Huyết Thần. - Bằng Thần quay sang hỏi.

- Đương nhiên là phải hợp tác rồi.

- Mọi người nghe tôi nói đây mục tiêu lần này tôi chọn sẽ ko giết ai nhưng sẽ ọi người hành hạ thoải mái.

- Chúng tôi biết rồi. Mục tiêu sẽ là Vĩnh Quốc Thiên. Bắt cóc thằng bé về đây và ứ việc hành hạ nó nhưng đừng để nó chết là được.

- Nay , Vĩnh Quốc Thiên là ai vậy. - Nguyệt Thần hỏi.

- Con trai ngoài da thú của ba Lệ Băng. Thiên Băng trả lời.

- Kế hoạch sẽ bắt đầu từ tuần sau còn tuần này chúng ta sẽ có những buổi party dành cho chúng ta. - Băng Thần mỉm cười khiến ai cũng xao xuyến.

- Oh yeah. Đúng là Băng Thần có khác.

- Chúng ta mở party thôi. - Băng Thần la lên và kéo tay Huyết Thần tham gia party .

Nhưng trước khi đi , cô không quên gửi tin nhắn.

* Cuộc vui chỉ mới bắt đầu, canh chừng người nhà ông nhé !!! - Băng Thần.

hết

21. Chương 21 : Vĩnh Phu Nhân , Thật Nực Cười !!!

(Xin lỗi minna nha, dạo này bận quá ko có thời gian, mình hứa là sẽ ra thường xuyên hơn, nhớ ủng hộ truyện của mình nha!!!)

Có một người đàn ông đang làm việc trong phòng, ăn mặc rất chỉnh tề, kế bên có một ả đàn bà trơ trên giá nai dầu đang rót coffee cho ” chồng”. Ko ai khác là ông Vĩnh và bà vợ bé của ông. Bỗng nhưng có một tin nhắn bí ẩn

Cuộc vui chỉ mới bắt đầu, canh chừng người nhà ông nhé !!! - Băng Thần

Ông Vĩnh liền hốt hoảng làm rớt ly quý, người vợ bé quay sang hỏi ông:

- Anh làm sao thế hả ? Đọc tin nhắn gì mk hốt hoảng đến thế. Hay là anh ko khỏe .

-Anh ko sao hết, bây giờ anh lo cho 2 mẹ con em rất nhiều.

- Vì sao?

- Một nữ sát thủ giết người ko thấy xác , lừng danh trong thế giới ngầm, cô ta đã vắng mặt trong 2 năm và bây giờ ko hiểu tại sao cô ta lại gửi tin nhắn hăm dọa anh bảo là anh phải canh chừng người nhà.

- Anh phải sợ gì ??? Em ko sợ cô ta đâu. Cô ta là cái gì mk dám hăm dọa em.

- Em ko lo cho Quốc Thiên sao ???

- Anh à, nó là con em , em ko lo thì ai lo cho nó chứ. - Trần Hạ Phương (coi lại tập 12) chuyển giọng nhanh chóng

- Gọi đàn em của chúng ta đến đây, tao có việc muốn nói. - Ông ta ra lệnh kêu đàn em tới.

Bọn đàn em đã tới đầy đủ , ông ta dặn dò :

- Từ nay , tụi bây phải theo sát Hạ Phương và Quốc Thiên 24 / 7, phải bảo vệ cô ấy và con ta . Nghe chưa.

- Rõ thưa đại ca. - Cả đám người đồng thanh nói.

- Đại ca, còn Lệ Băng thì sao !!! - Một tên hỏi

- Tụi bây đã để nó trốn thoát hơn là có ai giúp nó. - Ông Vĩnh giận dữ hỏi

- Thưa đại ca là bang chủ bang Killer Blood.

- Cái gì ??? ” Thái tử ” bang Killer Blood cứu nó sao ??? Thôi chuyện của con bé đó bỏ qua đi. Lo bảo vệ hai người đó cho tao. - Gọi là thái tử vì Yeon bắt buộc cái bang khác phải gọi như vậy.

Đang nói chuyện thì có tiếng gõ cửa. ” Cốc cốc”

- Chuyện gì ?? Ko quan trọng thì chút nữa nói. - Nãy giờ im lặng bây giờ mới lên tiếng. Hạ Phương

Có một chiếc xe hơi siêu xịn đậu trước cửa nhà. Hôm nay rảnh quá nên Lê Băng nhờ Yeon chở đi đâu đó thú vị, xả stress. Thế là Lê Băng quyết định đến nhà cũ - nơi cô từng sống chốc tức bà ta (Hạ Phương) cho vui. Cũng để cảnh báo huyền bí. Quay lại phòng làm việc của ông Vĩnh.

- Thưa ông , có tiểu thư Lê Băng đến. Cô ấy đến ” hỏi thăm” ông.

Vừa nhắc đến tên Lê Băng, ông chạy thực mạng đến gặp. Quen vs Lê Băng gần đây thôi mk Yeon đã bí cách chăm sóc cho Lê Băng, chuẩn bị sẵn một cây dù che nắng (Ghê thiệt !!) Ông Vĩnh chạy ra vui vẻ nói:

- Con gái của ta, con đến thăm ta à. Còn đây. Bái kiến thái tử . - Vui được một chút ông mới nhận ra con gái mình đi chung vs thái tử. Ông ta liền quỳ xuống.

- Sao ông ta lại gọi anh là thái tử zậy. - Lê Băng nói nhỏ vào tai Yeon.

- Anh ko thích người ta gọi anh là Yeon nên mới ra luật như thế. - Yeon vừa nói nhỏ vào tai Lê Băng còn choàng tay qua ôm Lê Băng.

- Tôi đến thăm ông có chút việc thôi. - Lê Băng nói.

- Minh à, chạy gì nhanh thế hả ? Đỡ Vĩnh phu nhân ta xuống cầu thang. - Hạ Phương không nhẽo , than thở.

- Vâng thưa Vĩnh phu nhân. - Một người làm trong nhà nói.

- Vĩnh phu nhân, tôi nghe ko lầm chứ !! Ông chưa ly hôn vs mẹ tôi sao ông kết hôn được hay zậy. Chỉ là vợ nhỏ mk dám xưng là Vĩnh phu nhân hả. Bà ta ko bí xấu hổ à. - Lê Băng cười nhếch môi khinh bỉ.

- Ta..ta đã kết hôn vs phu quân Vĩnh của ta rồi. - Hạ Phương lúc đầu ngập ngừng nhưng rồi nói thẳng.

- Đã kết hôn rồi hả ?? Nực cười. Zậy xin hỏi thẳng bé Quốc Thiên gì đó có cái bớt gia truyền sau lưng ko zậy. Nếu có thì tôi sẽ tin.

- Cái bớt nào ??? Tại sao con trai bé bỏng của ta phải có cái bớt xấu xí đó. ?

- Zậy là ko có. Ông còn nhớ sách tổ tiên nói về cái bớt gia truyền ko. Câu cuối cùng trong quyển sách là * Cái giá phải trả khi phản bội Vĩnh phu nhân thực sự *. Ông chuẩn bị bị quả báo rồi đấy. - Lê Băng càng nói thì ông Vĩnh đỏ mặt hỏi càng nhiều.

- Ta...ta... đã phản bội thật sao ??

- Anh làm gì phải sợ nó. Cái bớt đó có gì quý đâu. Nghe đây, mẹ của mày là thứ đàn bà vô dụng. ko thể sinh cho “phu quân ” ta một đứa con Chát. - Chưa kịp nói hết câu thì bà ta đã bị Lê Băng đánh.

- Ai là thứ đàn bà vô dụng, bà ko có quyền phán xét tôi hay mẹ tôi trong khi bà ko phải là Vĩnh phu nhân. Bà là một con đầm đởm trơ trên, không biết xấu hổ.

- Mày dám. - Hạ Phương đang định tát Lê Băng thì có cánh tay khỏe mạnh ngăn lại. Yeon chứ ai.

- Bà dám chạm hay làm tổn thương cô ấy. Bà chết chắc. - Yeon nói rồi hất tay bà Phương sang một bên.

- Tôi đến đây đưa cho ông lá thư mk Băng Thần nhờ tôi chuyển cho ông. - Yeon đưa lá thư cho ông Vĩnh.

- Chúng tôi về đây. Tạm biệt nha thứ đàn bà trơ trên. - Lê Băng cười khinh bỉ.

Mở thư ra ông Vĩnh rất hốt hoảng về những gì viết trong thư. Liệu nội dung ra sao mk khiến cho ông ấy như zậy, Nhớ đón xem tập tiếp theo nha.

HẾT

22. Chương 22 : Đe Dọa * Công Viên Giải Trí

Mở lá thư Min Yeon đưa cho ông Vĩnh, ông ta rất hoảng hồn vì những gì viết trong thư. Liệu nội dung trong thư là gì mk khiến ông ta thành ra như vậy. Chúng ta xem tiếp truyện thôi !!!!

* Chúc một ngày tốt lành , ông Vĩnh. Ông khỏe chứ ? Nhưng tôi nghĩ chắc ko cần hỏi thì tôi bích ông khỏe mới đi hại người con gái ruột rà của ông nữa. Con gái ông là người bạn mk tôi rất quý trọng, ông lại dám làm tổn thương, thậm chí ông còn nhẫn tâm bắt cóc chính con gái ruột của ông nữa. [Tự nói mình luôn, Lệ Băng hay thiệt.] Ông còn ko bằng một loài cầm thú. Nhân dịp lâu rồi tôi ko vận động tay chân nên định ” chăm sóc ” con trai của vợ nhỏ hay bà vợ nhỏ ông giống như ông cho người của ông ” chăm sóc ” Lệ Băng đấy. À quên mất, tôi nhớ là ông định thuê vệ sĩ bảo vệ cho thằng con trai Vĩnh Quốc Thiên của ông và bà vợ nhỏ ông à. Vậy thì nhớ thuê vệ sĩ bảo vệ được, đừng thuê lũ tép riu đấy. Người của ông , tôi chỉ cần sử dụng chiêu tôi hay làm là chết chắc đó. Ha ha ha. Chắc nhỏ hai người đấy cẩn thận một chút xem chừng sẽ bị tôi bắt lúc nào ko hay đấy. Tôi có gửi quà cho ông đấy. Trong phong thư đó. Là 2 tấm ảnh rất đẹp đúng ko. Đó là diêm báo đó vì nếu họ lọt vào tay tôi sẽ có kết cục như vậy. Nhắc đến đây thôi. Chúc cả gia đình ông ” bình an”. - Băng Thần nhắn nhủ.

- Anh à, hình như con này nói trong phong thư có tấm ảnh gì nữa đó. Anh xem thử đi. - Bà Phương đứng dậy sau khi bị Min Yeon hất tay sang một bên.

Mở phong thư là 2 tấm ảnh đầy máu, là hình của bà Phương và Quốc Thiên mặt dính đầy máu. Chỗ nào cũng có vết thương sâu, bà Phương nhìn thấy tấm ảnh thì ngất xỉu tại chỗ. Ông Vĩnh liền gọi người đỡ vợ ”iu dẫu” của ông vào phòng. Ông ta thì đứng dưới nhà cứ lẩm bẩm gì đó.

- Sao cô ta lại bích hết những chuyện ở nhà mình vậy. Kể cả chuyện của Lệ Băng nữa. Thật ra cô ta là ai . Khốn nạn thật. Cô dám uy hiếp tôi sao. Đừng hòng. - Ông Vĩnh như phát điên khi thấy những dòng chữ đó.

.....

Trở lại vs cặp đôi kia nào.

- Viết thư xong rồi em thấy nhẹ nhàng chưa , hay muốn anh chở đi chơi tiếp. - Min Yeon vừa lái xe vừa quay sang hỏi Lệ Băng.

- Chưa, em muốn đi chơi tiếp nhưng nhìn hình như anh mệt rồi đúng ko. Hay là mình về nhà. - Lệ Băng lúc đầu rất thích nhưng thấy sắc mặt của Yeon ko được tốt cô liền đổi ý.

- Em nghĩ anh là ai vậy. Là bạn trai của em đấy. Anh ko giờ thấy mệt đâu (nhưng trong lòng thì yeon phải chịu một nỗi đau ko thể tả, vết thương cũ của anh tái phát) . Em muốn đi đâu ? - Yeon vừa nói vừa che giấu nỗi đau để Lệ Băng được vui.

- Thiệt ko ? Vậy thì em muốn đi chơi ở công viên giải trí nổi tiếng nhất ở đây. Anh chở em đến đó nhé !!! - Lệ Băng vui vẻ làm nũng trước mặt Yeon.

- Umk. Trông em lúc này rất dễ thương đó. - Yeon cười.

Khoảng 10 phút sau đã đến nơi.....

- Chúng ta chơi trò cảm giác mạnh đi. Em thích lắm đó. - Lệ Băng chỉ tay lên chiếc tàu lượn siêu tốc.

- Anh ko chơi được. Chúng ta chơi trò nhẹ thôi. - Yeon biến đổi sắc mặt.

- Nhưng chúng ta đã đến đây rồi thì ít nhất cũng phải chơi trò cảm giác mạnh nha anh.. - Lệ Băng làm nũng.

- Thôi đừng chơi. Chơi cảm giác nhẹ đi. - Vết thương bắt đầu tái phát.

- Đi mk anh. Đi đi mk.

- Ko mk. Đã nói ko mk sao em cứ đầu quá vậy hả. - Một vài giây nóng giận khiến anh quát vào mặt Lệ Băng.

- Anh ko chơi thì thôi. Có cần la quát em ko . Đây là lần thứ hai anh mắng em rồi đấy. - Bị Yeon quát vào mặt lúc đầu thì hơi hoảng nhưng đã lấy lại bình tĩnh nói lại.

- Anh ...anh...anh. ko cố ý ... em đừng giận mk. Anh xin lỗi. - Yeon thấy vừa đau vết thương cũ và đau nhất là làm tổn thương người con gái mk anh iu.

- Ko cần xin lỗi . Anh ở đây đi. Em đi chơi. - Lệ Băng giận dỗi nói.

- Thôi anh xin lỗi. Em có thể ở đây vs anh được ko. - Yeon giữ tay Lệ Băng nói vs giọng đau đớn.

- Ko thích. - Lệ Băng hất tay Yeon sang một bên khiến anh ngã xuống đất (con gái gì đau mk bạo lực dữ vậy) và do chấn động vết thương cũ nên Yeon đã bất tỉnh nhân sự.

- Yeon, em xin lỗi . ANh có sao ko. Yeon , trả lời em đi. Em ko giận vs anh đâu. Đừng có dọa em mk. Em sợ đấy. - Lệ Băng đỡ đầu Yeon dậy và vỗ vài bạt tay nhẹ nhàng để làm Yeon thức nhanh vô hiệu hóa. Cô thấy trên áo Yeon dính đầy máu.

Lệ Băng vô cùng sợ máu và nỗi ám ảnh đó đã ăn sâu vào trái tim cô. Nhưng vì người cô iu cô tự nhủ rằng

- Ko có gì phải sợ Lệ Băng, mà làm được mk. Cứu Yeon là ưu tiên.

Lệ Băng khiêng Yeon từ từ ra xe và lái xe về nhà. Cô cố gắng giữ bình tĩnh để bình an lái xe chở Yeon về tận nhà vì cô bí nhà Yeon có bác sĩ riêng. Liệu Lệ Băng có lái xe chở Yeon bình an về nhà ko. Có chuyện gì vs vết thương của Yeon chúng ta xem tiếp truyện nhé .

.....
(Xin lỗi minna nha. Mình bắt đầu vào thời gian học rồi nên lâu lâu mới đăng được. Mình sẽ cố gắng để đóng góp truyện của mình cho các bạn. Mong các bạn ủng hộ truyện của mình.)

23. Chương 23 : Em Không Thể Giấu Anh Được Đâu !

Lệ Băng khiêng Yeon từ từ ra xe và lái xe về nhà. Cô cố gắng giữ bình tĩnh để bình an đưa Yeon về đến nhà vì cô bí nhà Yeon có bác sĩ riêng. Liệu Lệ Băng có chở Yeon về bình an ko ? Chúng ta cùng nhau khám phá tiếp nhé !!!

Có một người con gái ngồi trong xe, mặt đỏ mồ hôi ướt đầm đang lo lắng cho người con trai bên cạnh đang bất tỉnh nhân sự . Ko ai khác ngoài Lệ Băng và Yeon. Lệ Băng ko dám nhìn áo của Yeon vì cô sợ mình sẽ ko giữ được bình tĩnh. Cô cứ lái xe thật nhanh về nhà . Buổi tối hôm nay , sương mù bắt đầu kéo đến. Phía trước ko thấy gì hết . Bỗng.....

“” RẦM””

- O ...ơ.. Anh..anh.. Yeon ,anh có sao ko? Đau quá. - Lệ Băng đã đâm thẳng vào một cây cột điện. Cô ngã nhào về phía trước. Một góc đầu của Lệ Băng bị chảy máu rất nhiều.

- Máu...máu...máu. Sau cái gì xui xẻo cứ kéo đến vs mình vậy. Vs tình trạng của mình hiện giờ thì ko thể lái xe được nữa. Còn lái nữa thì cả 2 sẽ chết mất. Mình phải gọi cho ai đây. (Chị ấy trong lúc thần kinh ko ổn định nên tự kỉ xúi mk). - Lệ Băng run run tay sờ lên trán , mồ hôi càng đổ nhiều. Cô ấy rút điện thoại định gọi cho ai đó.

.....
Điện thoại của Thiên Kỳ reng lên

- Alo, Thiên Kỳ nghe. Ai gọi đó.

- Tiểu...tiểu Kỳ. Em đây. Anh..anh.. đến đây giúp em vs. - Bên đầu dây Thiên Kỳ đã nghe tiếng người con gái đang khóc.

- Tiểu Băng, là em phải ko. Có chuyện gì vậy. Em nói cho anh biết em đang ở đâu đi.

- Em vs anh Yeon đang ở trên đường X, quận Y. Em lái xe gặp tai nạn . Anh nói đây giúp em được ko?

- Ok. Anh sẽ đến ngay. Chờ anh nhé !!!

- Híc..híc nhanh nhanh nha anh.

.....

10 phút sau , Thiên Kỳ đã đến nơi

- Tiểu Băng, em có sao ko hả ?

- Em ko sao. Anh chở em vs anh Yeon về nhà anh ấy được ko ?

- Bị thương như thế này mk nói ko sao. Con nhók này. Được rồi lên xe anh chở về.

Thế là Thiên Kỳ lái xe một mạch về đến nhà Yeon và

- Cảm ơn anh nhé !!! Phiên anh ngày hôm nay rồi. Anh về cẩn thận nhé !!!

- Cảm ơn anh làm gì . Lên xe anh chở về.

- Em muốn ở đây chăm sóc cho anh ấy. Ko sao đâu. Anh cứ về đi. Em ổn lắm. Anh về đi. - Lệ Băng cứ thúc giục Thiên Kỳ về nhà

- Rồi rồi. Anh về. Nhưng mk em phải giữ lời hứa vs anh là sức khỏe của em là ưu tiên nghe chưa. Sẵn tiện băng vết thương trên đầu luôn đi.

- Umk. - Lệ Băng chỉ nói ngắn gọn rồi khiêng Yeon vào nhà.

Cốc cốc...

- Ôi !!! Tiểu thư, thiếu gia bị sao thế này. - Quản gia đỡ Yeon phụ Lệ Băng.

- Cháu ko bík. Đột nhiên ảnh ngất đi. Cháu lo lắm.

- Các cô đỡ Yeon phụ Lệ Băng đi. Chắc vết thương của thiếu gia Yeon tái phát rồi. Tiểu thư Lệ Băng, đầu cô bị chảy máu kìa.

- Cháu..cháu ko sao. ” Rầm”

- Mau đỡ tiểu thư vào phòng nhanh lên đi.

.....

- Bác sĩ, tiểu thư có sao ko.

- Cô ấy bị chấn động não nhẹ nên ko sao đâu. Còn thiếu gia thì cậu ấy đã ổn. 1 tuần nữa là hết thôi !!!

- Cảm ơn bác sĩ. Tôi tiễn ông.

Vào buổi tối khi mọi người đã đi ngủ hết. Lệ Băng đã tỉnh nhưng còn nhức đầu lắm. Cô cố gắng bước xuống giường xuống cầu thang nấu cháo cho Yeon . Sau khi cô đã nấu xong, tắt bếp cô từ từ chậm rãi bước đến phòng Yeon. Cô mở cửa rồi lấy khăn đắp lên trán Yeon. Cô từ từ cúi xuống hôn nhẹ lên trán Yeon. Bất chợt Yeon bất ngờ tỉnh dậy.

- Xin lỗi, em làm anh thức giấc àk. Thôi anh tỉnh rồi thì em lấy cháo cho anh nhé !!!

- Em định rồi bỏ anh nữa àk. Anh ko muốn chuyện đó xảy ra đâu. - Yeon kéo tay Lệ Băng lại về ôm chầm lấy.

- O...ơ ko có chuyện đó đâu. Để em đi lấy cháo cho anh. Nó nguội bây giờ. - Lệ Băng cố gắng che vết thương ở đầu và muốn nhanh chóng thoát khỏi nếu ko anh ấy sẽ phát hiện.

- Em định chạy trốn àk. Có chuyện gì mau khai báo sẽ được khoan hồng.

- Ko có gì đâu. Bỏ em ra mau đi. Bỏ ra mau. - Lệ Băng vừa tét mái tóc che vết thương nhưng lỡ đụng trúng vết thương của Yeon. Và hành động của Lệ Băng đã bị Yeon phát hiện.

- Áaaaaaaaaaaaa... đau. - Yeon chỉ còn đau ít thôi nhưng muốn xem thử chuyện gì nên giả bộ .

- Em xin lỗi. Anh đau lắm hả ?? - Lệ Băng nhanh chóng bị dính chường. Cô cúi đầu xuống gần chỗ vết thương.

Bất chợt Yeon thay đổi tình thế , bây giờ anh đang là người đè lên người Lệ Băng.

- Anh đang làm gì vậy? Anh to gan lắm bí kô ??? - Bị Yeon đè nên hơi bất ngờ.

- Em mới là người to gan lắm dám che dấu àk. Để anh xem. - Yeon vén mái tóc ra thì thấy vết thương.

Chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo mời các bạn đón xem tiếp nhé !!!

HẾT

24. Chương 24 : Trò Đùa Giỡn Đã Đi Quá Xa

Bây giờ thì Yeon đã thay đổi tình thế, bây giờ anh là người đè lên cô. Anh cố vén tóc cô lên nhưng ko được. Cô cố gắng vén mái tóc che vết thương. Bực quá Yeon nói:

- Bây giờ em muốn thế nào đây ? Vén tóc ra cho anh xem . Ko thì....

- Ko thì sao nào. Buông em ra .

- Anh cho em 2 sự lựa chọn. Một là cho anh vén tóc em xem . Hai , nếu em ko tự làm thì anh sẽ hôn em đó nha. Vậy em chọn cách nào đây.

- Ờ..ờ...đúng rồi em chọn cái thứ ba là anh buông em ra. Ko bao giờ chọn 2 cái trên.

- Vậy sao. Vậy anh sẽ tự quyết định . - Yeon từ từ cúi càng gần mặt Lệ Băng đến nỗi cô còn nghe hơi thở ấm áp của anh.

Bất ngờ như thế và còn bị Yeon nắm chặt hai tay nữa . Lại bị sập bẫy Yeon nhanh chóng vén tóc Lệ Băng lên và thấy một vết thương đã thấm máu. Yeon đau lòng lắm , anh ko muốn người anh thương iu bị tổn thương. Anh lấy lại phong thái và nói

- Vết thương ở trên trán em ở đâu ra vậy. Nói anh nghe. Anh ko muốn nghe lời nói dối của em nữa. (Anh biết nhưng anh giỡn thôi. Ác quá anh ơi)

- À...à... cái này thì em đã bắt cần đi ko nhìn đường nên đụng trúng cây cột điện. Ko sao đâu.

- Thiệt ko ? Anh nhắc lại là anh ko muốn nghe lời nói dối. Vậy anh sẽ đi hỏi quản gia xem có chuyện gì ? - Lời nói của Yeon xen một chút lo lắng một chút giận dữ.

- Chứ anh cũng nói dối em thôi. Anh cũng đâu khác gì em. - Lệ Băng nhớ lại chuyện vết thương của Yeon nên cô cãi tay đôi vs Yeon.

- Anh nói dối em chuyện gì ? - Yeon bắt đầu khó hiểu.

- Về vết thương trên người anh. Khi em hỏi anh có sao ko. Anh cũng đã cố gắng nói dối là anh ko sao mk. Sao bây giờ anh ko tự sao lại mình đi. - Nói đến đây đôi mắt của Lệ Băng bắt đầu long lanh nước mắt.

- Vết thương của anh , anh cũng ko cần phải nói vs em. - Yeon cũng dần trở nên tức giận hơn, anh gần như đã quên hẳn anh chỉ đang giỡn thôi.

- Vậy sao. Vậy em cũng ko cần giải thích cho anh biết tại sao lại có vết thương này. Anh ko nói thì em cũng ko nói. Anh có biết là em lo lắng đến chừng nào ko. Anh có hiểu được cảm giác của em ko. Anh đã đặt mình vào tình cảnh lúc đó ko. Anh lúc nào cũng nói iu em vậy sao ko nói cho em biết. Vì sao ? Vì sao ? - Hai hàng nước mắt chảy trên khuôn mặt xinh đẹp của Lệ Băng.

Chưa kịp nén được cơn giận của mình kèm theo những lời Lệ Băng vừa nói . Anh đã lỡ nói một câu mk anh chưa kịp suy nghĩ đã nói

- " Chúng ta là gì của nhau mk anh phải nói cho em biết về tình trạng sức khỏe của anh." - Nói xong anh này mới nhận ra mình đang nói gì. Anh nhận ra mình đã đi quá xa chuyện giỡn này rồi. Anh ko nghĩ mình có thể nói mk ko suy nghĩ như vậy được.

- " Chúng ta là gì của nhau ?" sao. Anh hỏi vậy sao? Bây giờ anh biết là trái tim em sắp vỡ nhưng sau khi nghe câu nói của anh em như bị nhiều nhất dao đâm vào tim vậy. Đau lắm anh biết ko hả ? Vậy thì anh sẽ trả lời cho anh biết giữa chúng ta từ nay sẽ ko có bất kì mối quan hệ gì cả. Ko người iu, ko bạn bè, ko kẻ thù. Và tốt nhất khi gặp nhau cứ như Chủ tịch hội học sinh và Phó chủ tịch hội học sinh là được.

- Vậy chuyện trả thù của em thì sao. Em nghĩ mình tự giải quyết được à.

- Tôi có thể định giải quyết chuyện này. VÀ từ bây giờ cách xưng hô của chúng ta sẽ trở lại như lúc nào. Bây giờ thì anh nghỉ đi. Tôi về đây nếu ko lại phải nghe nữa trái tim của tôi sẽ vỡ ra. - Lệ Băng chạy ra ngoài phòng , hai hàng nước mắt cứ chảy hoài ko hết.

Yeon đã cố gắng chạy theo nhưng ko được. Vết thương ko cho phép anh làm điều đó nên anh đã đi vào phòng.

- Của sao tiểu thư lại đi vậy. Ko biết vết thương trên đầu cô ấy có sao ko. May là chỉ bị chấn động não nhẹ thôi nhưng cô ấy cũng ko được lái xe vs tình trạng mất kiểm soát cảm xúc. Tôi lo cho cô ấy quá. - Một số người làm thấy Lệ Băng vừa khóc vừa chạy ra khỏi phòng thiếu gia.

Lệ Băng đã an toàn trở về nhà mình. Cô chạy ngay lên phòng và triệu tập người làm và nói

- Tôi ọi người nghỉ một tuần . Mọi người cứ coi như nghỉ phép và đây là tiền lương ọi người.

Ai cũng bất ngờ hết khi tiền lương tháng này tăng gấp 2 lần. Ai cũng vui và trở về phòng thu dọn đồ đạc. Lệ Băng yên tâm trở về phòng nhưng câu nói của Yeon cứ vang vọng bên tai cô. Cô tự nhủ rằng ko có chuyện gì nữa nên lăn ra ngủ thiếp đi.

HẾT

25. Chương 25 : Trái Tim Pha Lê Đã Vỡ

Cô rất đau lòng khi nghe những gì Yeon nói. Thậm chí cô ko còn muốn sống nữa. Khi nghe những lời đó , trái tim Lệ Băng đã rỉ máu. Cô đã cố gắng cho phép một người bước vào trái tim mình. Cô vốn là người lạnh lùng , ko thích tiếp xúc vs ai nhưng từ khi chấp nhận cho Yeon một cơ hội bước vào, cô cảm thấy mình hạnh phúc lắm nhưng giờ cô biết tất cả đều là giấc mơ không tồn tại. Cô ngủ thiếp đi cho đến trưa (Ngủ gì dữ vậy).

.....

Buổi sáng ở trường Ice Star, phòng họp

- Nè, Lệ Băng đâu rồi. Nó đâu bao giờ nghỉ học mk ko báo cho chúng ta . - Thiên Băng lo lắng.

Vừa lúc đó bốn anh chàng nhà ta bước vào, Yeon định hôm nay sẽ xin lỗi Lệ Băng vì chuyện tối qua nhưng nhìn khắp phòng nhưng ko thấy Lệ Băng.

- Yeon, tao hỏi mày hôm qua tao đưa con bé về nhà mày. Rồi nó đâu rồi. - Thiên Kỳ bắt đầu lo lắng cho cô em gái của mình.

- Tao xin lỗi , chính tao là nguyên nhân khiến cô ấy bỏ về lúc nửa đêm.

- Mất dạy. Tao đã để Lệ Băng lại để chăm sóc mày nhưng mày đã làm gì khiến con bé phải chạy về lúc nửa đêm. Mày biết tình trạng của con bé xấu lắm vào tối hôm qua ko. - Thiên Kỳ vì quá tức giận nên đã dấm vào mặt Yeon.

- Tao thấy cô ấy còn khỏe lắm. Cô ấy còn đủ sức để nấu cháo cho tao nữa kìa.

- Sao ? Mày nói sao? - Thiên Kỳ định bay vào đánh tiếp nhưng

- Bình tĩnh, mày bình tĩnh coi. Chúng ta sẽ đi thăm Lệ Băng vào chiều nay. Ko về buổi trưa được đâu. Còn có cuộc họp vs hội đồng quản trị nữa đó. - Gia Minh, Tuấn khăng can ngăn

- Nè gọi cho Lệ Băng được chưa? - Trần Băng hỏi

- Vẫn chưa. - Thiên Băng nói

- Gọi cho quản gia đi. - Băng Băng nói nhưng bỗng nhiên điện thoại của Băng Băng reng lên

- Tớ nè. Làm gì mk gọi dữ vậy. - Lệ Băng gọi điện thoại

- Lệ Băng, bà có sao ko? Làm gì mk sáng nay ko đi học. Bệnh à.

- Ko sao. Chỉ vì ko muốn gặp người đó .

- Người đó ??? Umk biết rồi , để chiều bọn tớ đến thăm cậu.

- Ko cần đâu. Ko cần qua đâu. Vs lại dù các cậu có đến cũng ko mở cửa được đâu. Tớ đổi mật khẩu rồi. Tớ buồn ngủ lắm thôi nha.

Nói xong là Lệ Băng đã cúp máy . Ai cũng lo lắng vì nó đổi mật khẩu. Thì lẽ có chuyện gì thì sao.

- Lệ Băng nó nói ko muốn gặp ai kia và cũng nói tụi mình ko cần qua nhà nó.

- Nhưng chúng ta vẫn phải đi. - Thiên Băng dứt khoát.

- Đương nhiên rồi. Thôi làm đi rồi chiều nay đi thăm nó.

.....

Quay trở về vs nó. Ngủ đến trưa mới dậy. Tìm Lệ Băng giờ vẫn còn đau lắm. Cô bước xuống nhà ko thấy ai. Cô yên tâm hơn, sau khi đi VSCN xong cô xuống nhà. Đầu tiên là nhà bếp.

Xoảng...Xoảng....Xoảng

- Áaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa..... Yeon anh là thằng khốn. Anh đã làm trái tim tôi phải rỉ máu. Áaaaaaaaaaaaaaaaa..... (Xin thông báo vật dụng ở trong nhà bếp đã vỡ hết rồi. (Chén , đĩa : em ko có tội mk)

Nói chung là trong 1 buổi trưa mk nhà nó đã thành bãi chiến trường , một số nơi còn thấy máu. Nó tiến gần đến phòng thuốc. Mở tủ ra lấy hộp thuốc an thần, xuống bếp lấy con dao Thái mang lên phòng. Bây giờ đã là buổi chiều, nhà nó ở ko khác gì mới bị ăn trộm vậy. Mọi thứ đều lộn xộn. Ở đâu cũng là thủy tinh bị vỡ. Đúng 4h cũng là lúc trường tan học và cũng là lúc nó thực hiện kế hoạch của nó. Nó vào nhà vệ sinh phòng nó và

Rengreng....reng, chuông nhà reng lên nhưng ko thấy ai mở cửa. Nhập mật khẩu của ba đứa xong rồi nhưng ko biết mật khẩu của nó thì sao mk vào nhà.

- Để tôi làm cho. 1402. Mật khẩu đã nhập sai. (Sinh nhật nó đó , ngày độc chưa) - Thiên Kỳ xưng phong nhưng thất bại.

- Nó ko để ngày sinh nhật của nó thì là... - Băng Băng nói giữa chừng thì

- Nè sinh nhật của anh ngày mấy, Yeon. - 1403. - 1403. Mật khẩu đã nhập chính xác . Mời vào.

- Trời ơi, nói là ko muốn gặp mk để mật khẩu sinh nhật nữa. Hết nói nổi. - Thiên Băng nói

Mở cửa vào trong nhà, một luồng sát khí lạnh lẽo đang bao trùm lên nhà này.

- Lệ Băng, xuống đây đi. Tụi tớ đến rồi này. - Trần Băng la lớn nhưng ko có động tĩnh gì hết. Ai cũng đi từ từ vì thủy tinh vỡ khắp nhà.

- Lệ Băng, có chuyện ko ổn xảy ra vs nó rồi.

Đập thẳng cửa vào phòng Lệ Băng, tìm khắp phòng nhưng ko thấy. Đập thẳng cửa phòng vệ sinh thì thấy nó đang nằm một đống trên sàn nhà. Cổ tay thì bị cắt bởi con dao Thái , trên sàn thì thuốc an thần khắp mọi nơi. Thiên Kỳ vào phòng và bế Lệ Băng ra và đến bệnh viện. Từ này đến giờ, Yeon chỉ biết im lặng

thời. Anh biết mình đã làm cho trái tim pha lê của Lệ Băng vỡ. Anh hối hoảng chạy theo Thiên Kỳ đưa nó đến bệnh viện. Liệu có cứu được Lệ Băng ko chúng ta hãy cùng xem tiếp chương sau nhé !!!

(Cảm ơn các bn đã ủng hộ truyện của mình . Cúi đầu)

26. Chương 26 : ” Cứu Tôi Làm Gì ??”

Hiện giờ trong phòng của Lệ Băng chỉ có thuốc an thần và máu. Nó đã tự kết liễu cuộc đời mình trong lúc ko tỉnh táo. Nó được Thiên Kỳ bế vào xe rồi đưa thẳng đến bệnh viện. Và đương nhiên bây giờ Yeon ko được tiếp xúc vs Lệ Băng nếu ko con bé sẽ kích động. Tại bệnh viện.....

- Bác sĩ, người này cần cấp cứu gấp đó. Nhanh lên đi. - Thiên Kỳ lo lắng.

- Được mời đi lối này . Đặt cô bé lên giường đi. Bác sĩ. - Một cô y tá nói

- Mời người nhà bệnh nhân ra ngoài. Chúng tôi cần kiểm tra. - Bác sĩ ấy nói.

Sau 5 phút kiểm tra, bác sĩ ra mk nói

- Mọi người là người này của tiểu thư hả ?

- Vâng !!!

- Mọi người ra ngoài hết lúc đó hay sao mk để tiểu thư uống gần như là mấy chục viên thuốc an thần vậy. Đã vậy còn để cô ấy cắt cổ tay bằng dao Thái để chứ. Cũng may là mọi người phát hiện và đưa tiểu thư đi bệnh viện và cũng may là cứu kịp thời. Nhưng do mất nhiều máu quá nên chúng tôi cần tiếp máu cho cô ấy. Ai có nhóm máu AB xin mời theo tôi.

- Tụi bây có ai có nhóm máu AB ko. Đi đi.Tao ko có . - Thiên Kỳ nói

- Tớ có, tớ , tớ, và cả tớ. - Thiên Băng , Gia Minh, Tuấn Khang và cả Yeon.

- Tao còn nghĩ mày bỏ mặc nó chứ.

- Đương nhiên là ko. Lúc đó tao chỉ lúc tức giận mới nói vậy thôi. Do ko kìm nén được cơn giận thôi chứ tao ko cố ý. Thôi tao đi tiếp máu cho cô ấy đây. - Yeon nói

.....

- Tiểu thư Băng khoảng nửa tiếng nữa sẽ tỉnh lại. Giờ thì mọi người có thể vào thăm tiểu thư được rồi. - Bác sĩ báo tin.

- Trời ơi Lệ Băng sao em đại đột quá vậy. - Thiên Kỳ mắng yêu Lệ Băng.

- Anh im đi cho nó ngủ. Đi mua gì cho nó ăn đi. Chắc từ sáng đến giờ thuốc an thần là bạn nó đó. - Băng Băng nói.

- Umk , tụi anh đi nha. Ở lại chăm sóc cho nó. Tụi anh đi nhanh rồi quay lại. - Tuấn Khang cười nhìn Thiên Băng

- Umk. Các anh đi nhanh rồi về. - Thiên Băng cũng đáp lại nụ cười nhưng có vẻ cố ép mình thôi.

Khoảng 30 phút sau thì Lệ Băng tỉnh lại. Mấy anh chàng nhà ta cũng quay về. Ai cũng vui mừng nhưng khi nghe câu nói đầu tiên thì mặt tối sầm lại .

- ” Các người cứu tôi làm gì , sao ko để tôi chết đi.” - Lệ Băng thốt ra câu như thế.

- Sao cậu lại nói như vậy hả ??? Cậu ngốc thế ??? - Trần Băng nói

- Hừ.... tôi ngốc à. Ai đã KHIẾN tôi như thế ??? - Lệ Băng nhấn mạnh câu.

- Lệ Băng, đừng nói như vậy mk. Anh biết lỗi rồi . Tha cho anh đi. - Yeon nhanh chóng quỳ xuống xin lỗi.

- Anh đi đi. Tôi ko muốn nhìn thấy anh nữa. Tôi đã nói rằng chúng ta ko có quan hệ gì hết. Cút đi. Mau cút đi. Cút đi. - Lệ Băng hét toáng lên và cũng đồng thời kích động.

- Được rồi !!! Tiểu Băng bình tĩnh để anh kêu nó ra ngoài. - Thiên Kỳ trấn an nó
- Ra ngoài đi, chừng nào nó bình tĩnh tao sẽ nói nó ày gặp. Mau đi. - Thiên Kỳ đẩy đẩy Yeon ra ngoài.
- Cậu ngồi zậy ăn chút gì đi. Chưa ăn hả. - Thiên Băng đỡ Lệ Băng zậy.
- Ko ăn. Các cậu ra ngoài cả đi. Tớ cần yên tĩnh. Bảo mấy người kia đừng vào. Ko thì đừng trách..... - Lệ Băng lạnh lùng nói vs mấy người kia.
- Lệ Băng à...- Băng Băng nói
- Đi ra ngoài đi. - Lệ Băng hét toáng lên khiến cả 3 đứa kia giật mình. Tụi nó chưa bao giờ thấy nó như zậy.
- Uh. Tụi mình ra ngoài đây. Cậu bình tĩnh nha. - Cả 3 đứa đồng thanh nói. Tụi nó biết hiện giờ nó đang rất kích động.
-- Nó vẫn im lặng ko nói tiếng nào nằm xuống giường lấy gối che lên mặt.
- Nó sao zậy. Sao tụi em ra đây?? - Gia Minh vừa thấy tụi nó ra ngoài thì hỏi
- Nó ” đuổi ” tụi em ra ngoài. Thôi để nó nghỉ đi. Nó nói ai vào thì..... - Thiên Băng để ngang bàn tay lên cổ rồi xoẹt qua tỏ ý giết người.
- Đúng đó. Tụi tui chưa bao giờ thấy nó như thế cả. Nó thể hiện như zậy chứng minh nó đã thành ác quỷ rồi đây. - Băng Băng nói tiếp.
- Chính tôi đã khiến cô ấy ra như thế. là tôi....
- Cũng ko phải là lỗi của mày chỉ do mày tức giận thôi. - Thiên Kỳ nói.
- Các anh chắc cũng mệt rồi thôi về đi. Chúng tôi ở đây chăm sóc nó cho. - Trần Băng nói
- Uh. Zậy tụi anh về. - Gia Minh nói.

Có cả tấn câu hỏi đặt ra như : ” Tại sao Lệ Băng lại biến thành ác quỷ ? ” hoặc là ” Tại sao chỉ trong một cú sốc khi nghe Yeon nói khiến nó trở thành ??” Những câu hỏi này sẽ được giải đáp vào chương sau. Rất mong các bn vẫn ủng hộ truyện của mình.

HẾT

27. Chương 27 : Lệ Băng Xuất Viện * Thử Thách

Sau một tuần nghỉ ngơi trong bệnh viện thì tình hình bệnh của Lệ Băng trở nên tốt hơn. Nhưng vs cái mặt lạnh như nước đá của nó thì ko ai vui mấy. Mấy chàng trai thì đi làm thủ tục xuất viện. 3 người con gái thì thu dọn hành lý cho nó. Suốt mấy tuần nay, Lệ Băng ko thêm nói chuyện vs ai hết. Cốc..cốc..

- Mời vào . - Thiên Băng vừa nói vừa gọt trái cây cho Lệ Băng.
- Lệ Băng, con bị sao zậy. Ba lo cho con lắm. Con có sao ko ? - Ông Vĩnh bước vào vs tổng cộng 6 con mắt nhìn ông trừ Lệ Băng ra.
- Ông đến đây làm gì ? - Lệ Băng thốt ra lời nói khiến ông ta đau lòng
- Con đến gì kì zậy. Ba đến thăm con thôi mk. À, ba có dẫn mẹ con và em con tới đó. - Ông Vĩnh nói làm Lệ Băng mất cả hứng ăn.
- Uầy....tôi bệnh mk ông có cần phải dắt tình nhân của ông và thằng bé Quốc Thiên ấy ko. Tôi ko cần sự thương hại của các người. - Lệ Băng cười khinh bỉ .
- Cô ăn nói cho cẩn thận đó . Dù gì đây cũng là ba của cô đó. - Bà Phương giờ mới lên (chắc bất bình cho chồng ấy mk)

- Ba..bà nói ổng là ba tôi...Nực cười. Ông ta không còn là ba tôi khi chính ông ta giết chết mẹ tôi. Ok. Giờ thì các cậu tiễn những người này đi. Thấy mấy người này là hết muốn ăn rồi. - Lệ Băng nở một nụ cười chết người rồi quay sang nói vs 3 cô bạn.

- Mời ông Vĩnh và tình nhân lẫn con trai của tình nhân về giùm cho. Còn ở đây thì phòng này sẽ hơi lảm. - Cả 3 đồng thanh đáp rồi lấy tay bịt mũi lại.

- Các cô dám ăn nói vs người lớn như vậy hả. Xem chúng tôi là rác à. .Thật là vô phép. - Thói quen cũ của bà ta là khi tức giận sẽ tát thẳng mặt và hôm nay cũng ko ngoại lệ.

Bàn tay của bà ta vừa mới hạ xuống thì.....

- Bỏ bàn tay bẩn thỉu của bà ra khỏi người cô ấy. - Gia Minh , Tuấn Khang, Thiên Kỳ chặn tay bà lại và đồng thanh nói.

- Ranh con , mày sẽ phải trả giá. - Quá nhục nên bà Phương phải chạy trước.

- Chúng tôi sẽ đợi. - Đồng thanh tập 2.

Sau khi mấy người đó đi, ba anh chàng nhà ta quay sang hỏi thăm 3 cô nàng.

- Thiên Băng, em có sao ko.? Có bị thương ở chỗ nào ko? - Tuấn Khang lo lắng hỏi.

- Băng Băng, cô muốn tôi trả thù cho cô ko? - Thiên Kỳ cũng ko kém.

- Trần Băng, đi vs tôi. Tôi dẫn cô đi ăn, rồi dẫn cô đi xả stress nha. - Gia Minh cũng vậy.

- Các anh từ từ thôi. Để chúng tôi trả lời từng người. Thiên Băng trước đi.- Băng Băng nói.

- Em ko sao. Nhưng em rất buồn nếu anh chở em đi shopping thì chắc em vui lắm.

- Tôi ko cần anh trả thù, nhưng tôi muốn anh làm osin cho tôi 1 tuần thì tâm trạng của tôi sẽ tốt hơn. - Băng Băng trả lời làm cho Thiên Kỳ toát mồ hôi.

- Được . Nhưng nói trước đi vs tôi anh xem chừng sẽ phá sản đấy. - Trần Băng tiếp câu trả lời.

- Được ...Ok thành vấn đề. - 3 chàng trai toát mồ hôi nói.

- Các người xem tôi là không khí , ko quan tâm đến tôi à. - Lệ Băng giả bộ giận dỗi nói.

- Đâu có đâu. Tiểu Băng của anh. - Thiên Kỳ cười nói.

Reng....reng....reng....

- ALO. - Lệ Băng nghe điện thoại.

- Em yêu, nhớ anh ko. Anh sắp về Việt Nam rồi đó. Em yêu ra đón anh nha. - Người con trai bên đầu dây nói.

- Hả? Anh nói cái gì , anh về Việt Nam à. Thôi anh đừng về. - Lệ Băng nói.

- Nhưng chi nhánh công ty anh đang ở bên đây. Em yêu ko muốn gặp anh sao ?

- Muốn chứ. Sao ko muốn gặp anh yêu được. Vậy chừng nào đến gọi em ra đón. Chào anh. - Lệ Băng nói xong ngắt máy cái rụp.

Mọi người đều nhìn cô vs ánh mắt kinh ngạc. Yeon ko nói gì này giờ, trong tim anh bắt đầu đau nhói khi nghe Lệ Băng gọi người nói chuyện là “anh yêu”.

- Lệ Băng, anh ấy gọi cho cậu hả ? - Băng Băng hỏi.

- Umk. Anh ấy nói anh sắp về Việt Nam rồi. - Lệ Băng đáp lại.

- Ko lẽ thằng đó về hả ? No , nó mk về thì anh coi như xong đấy. - Thiên Kỳ lo lắng.

- Anh biết anh ấy à. - Trần Băng hỏi.

- Uh. Bạn thân luôn đó. - Thiên Kỳ trả lời.

- Thôi !!! Anh yêu của em muốn về thì về. Ko cần. Giờ xuất viện được chưa. - Lệ Băng lạnh lùng nói.
- Được rồi. Để anh phụ cho. - Gia Minh xách túi giùm.
- Tụi anh vs 3 cô nhóc này ra xe trước nhé !!! Yeon ở lại đỡ nó đi. - Tuấn Khang nói.
-- Chỉ có một cái gập đầu của Yeon.
- Em leo lên lưng. Anh công cho. Anh thấy em còn mệt lắm. - Yeon nói.
-- Lệ Băng đang mệt nên ko muốn nói nhiều, leo lên lưng cho Yeon công.

Suốt quãng đường ra cửa bệnh viện, cả hai cứ như 2 tảng băng di động vậy. Lệ Băng nghĩ thầm....

- Yeon, lưng của anh ấm áp quá. Em biết lúc đó anh nóng giận thôi chứ ko cố ý. Nhưng phải phạt anh vs tội quát vào mặt em quá nhiều lần. Xem như thử thách dành cho anh vậy. Vượt qua thì em mới yên tâm chứ. Anh chắc chắn anh rất muốn biết người mk gọi cho em lúc này là ai? Khi anh xong thử thách rồi anh sẽ biết. - Nghĩ rồi Lệ Băng ngủ thiếp đi trên lưng của Yeon, anh công cô rồi đưa vào xe.

Anh chàng mk Lệ Băng nhắc là ai? Thật kì lạ. Chuyện tình cảm 3 cặp đôi kia bắt đầu thú vị. Vậy thử thách đầu tiên Lệ Băng dành cho Yeon là gì? Mời các bn đón xem chương tiếp theo.

HẾT

28. Chương 28 : Đi Chơi

Lệ Băng thì đã ngủ thiếp trên lưng Yeon, anh bế cô vào xe như một nàng công chúa. Anh quay sang cô và càng ngày càng gần đến giường mặt của cô. Mặt cô hồng hồng nhợt nhợt, gần đến nỗi cô có thể cảm nhận được hơi thở ấm áp của anh. Mở mắt ra và....

- Anh làm gì mk gần vậy? - Lệ Băng nói mặt thì lạnh
 - Không. Vì em chưa thắt dây an toàn nên anh thắt giùm thôi. Mk anh làm em thức giấc à. - Yeon hỏi nhưng trong lòng vẫn còn nghĩ đến cuộc điện thoại lúc này.
 - Uh.
- 4 chiếc xe phóng nhanh về đến nhà Lệ Băng, nhập mật khẩu vào nhà. Cả đám giúp Lệ Băng thu dọn nhà cửa. Lệ Băng thì ko được vào bất cứ phòng nào vì phòng nào cũng có máu. Lệ Băng chỉ được ngồi ở ghế sofa chờ. Bỗng nhưng có một ly nước chanh đưa trước mặt của cô.
- Nè,... em uống đi. Cho khỏe. Có sức mới quậy được chứ. - Ko ai khác ngoài Yeon.
 - Anh tự làm à. Có bỏ thuốc độc ko ấy. - Lệ Băng hỏi lạnh lùng nhưng trong lòng rất vui sướng.
 - Ko có. Đây là lần đầu tiên anh làm, em uống rồi cho ý kiến.
 - Ừc..ừc... Cũng được. Khá tốt. Kêu tụi kia xuống đi.
 - Uh.

Sau 5 phút làm việc, cả đám tập trung trước phòng khách....

- Trời ơi, cậu bày cái gì mk nhiều quá vậy. Mệt muốn đứt hơi luôn à. - Thiên Băng là người làm việc nhiều nhất, mặt đỏ nhừ mồ hôi.
- Đây em lau mặt đi. - Tuấn Khang thử sẵn trong người khăn giấy rồi đưa cho Thiên Băng.
- Cảm ơn. - Thiên Băng ngượng ngùng trả lời.
- Trời ơi, tình tứ vs nhau dữ ha. Chu đáo ghê luôn đó. - Cả đám đồng thanh tập 1
- Ko có mk. Thôi vào vấn đề chính đi. - Tuấn Khang và Thiên Băng đồng thanh tập 1
- Đi chơi. - Lệ Băng nói rất ngắn gọn.

- Ở đâu. - Băng Băng tiếp lời.
- Trung tâm mua sắm, nhà hàng nổi tiếng nhất ở đây, quán bar của bang " Killer Blue Rose". - Yeon nói đại 3 địa điểm nhưng ko ngờ.....
- Sao anh biết..... tôi chưa nói , anh đọc được suy nghĩ của tôi à. - Lệ Băng rất ngạc nhiên ko ngờ Yeon còn nhớ chính xác 3 địa điểm mk Lệ Băng thích.
- Thần dao cách cảm à. Hiểu nhau thế. - Cả đám đồng thanh tập 2.
- Nói thử thôi vì đó là những địa điểm mk trước đây Lệ Băng nói vs tôi là muốn đến.
- Ồồồồồồ..... Ghê thiệt , nhớ như in luôn. Bây giờ là 6h30, 7h chúng ta sẽ đi. Tụi anh về chuẩn bị đây đúng giờ tụi anh qua đón.
- Uh.

.....

Trên phòng Lệ Băng.....

- Nè, cậu nói thật đi. Cậu còn yêu Yeon lắm đúng ko ? - Trần Băng hỏi.
 - Uh. - Lệ Băng.
 - Chúng tớ thấy cậu đang hành hạ anh ấy thì phải.
 - Ko phải là hành hạ mk là thử thách. Tớ muốn anh ấy chứng minh anh ấy yêu tớ thật lòng.
- Reng ...reng...reng... Báo cáo tiểu thư, đã 7h . Báo cáo tiểu thư đã 7h. - Đồng hồ đặc biệt ghê.
- Vừa bước xuống các chàng trai nhà ta đã ngất ngây vs vẻ đẹp của 4 đứa. Lệ Băng thì mặc áo crop top hồng nhạt kèm theo quần jean ngắn. Kẹp một cái vương miện trên đầu. Trông như một nàng công chúa cá tính. Thiên Băng thì mặc đầm cúp ngực, tóc búi cao trông rất đáng yêu. Trần Băng và Băng Băng thì mặc áo crop top cùng váy ngắn trên đầu gối cực kì sexy. Các chàng trai nhà ta bảnh cũng ko kém .
- Chào 4 nàng công chúa. Chúng ta đi thôi. - 4 anh chàng nắm tay nhẹ nhàng bước xuống cầu thang. Bống..
 - Áaa....- Thì ra là Trần Băng trượt chân, cô tưởng mình sẽ sớm vào bệnh viện nhưng ko... Gia Minh đã đỡ cô. Mặt của 2 người nói thiệt là cực kì gần nhau 3mm. Cô mở mắt ra, bốn mắt nhìn nhau đăm đăm. 1 phút 2 phút 3 phút..
 - Định đứng ngó nhau đến bao giờ. Hôn nhau luôn đi. - Lệ Băng cất giọng mang chất giết người cắt ngang giữa 2 người.
 - O..ơ.. đi. - Trần Băng và Gia Minh đồng thanh. Mặt ai cũng đỏ hết.

HẾT

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/bo-tu-sieu-sao-anh-dam-thach-thuc-chung-toi-sao>